

DIARI DE SESSIONS

DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

IX legislatura
Tercer període

Sèrie C - Número 184
23 de novembre de 2011

Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural

Presidència de l'Im. Sr. Agustí López i Pla

Sessió núm. 6

SUMARI

Propostes de resolució

sobre la certificació forestal de les suredes i sobre els ajuts a l'activitat surera (tram. 250-00242/09) i sobre l'establiment de l'ús de taps de suro en el vi ecològic certificat pel Consell Català de Producció Agrària Ecològica (tram. 250-00243/09) p. 4

Sessió informativa

amb el conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural sobre la política agrària comuna (tram. 355-00054/09) p. 7

Proposta de resolució

sobre la dotació de mitjans a les agrupacions de defensa forestal del Maresme per a la prevenció i la lluita contra els incendis forestals (tram. 250-00368/09) p. 28

Proposta de resolució

sobre l'adopció de mesures per a evitar la pesca al golf de Sant Jordi de barques d'encerclament provinents d'altres zones i sobre les inspeccions de captures il·legals (tram. 250-00233/09) p. 30

Proposta de resolució

sobre la inclusió del llentiscle al Catàleg de flora amenaçada de Catalunya (tram. 250-00363/09) p. 31

Proposta de resolució

sobre el compliment de l'apartat IV.2.e de la Resolució 671/VII, relativa al món agrari (tram. 250-00385/09) p. 33

Sol·licitud de compareixença

d'una representació d'Afrucat, Associació Empresarial de Fruita de Catalunya, perquè informi sobre la situació del sector de la fruita dolça (tram. 356-00236/09) p. 36

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: Mallol Traductors Associats · Imprès al Parlament
ISSN: 0213-7976 (general), 0213-7992 (sèrie C) · DL: B-3.468-1982 · www.parlament.cat

SESSIÓ NÚM. 6

La sessió s'obre a un quart de cinc de la tarda i un minut. Presideix Agustí López i Pla, acompanyat de la vicepresidenta, Marisa Xandri Pujol, i del secretari en funcions, Oriol Amorós i March. Assisteix la Mesa el lletrat Xavier Muro i Bas.

Hi són presents els diputats Antoni Balasch i Parisi, Salvador Bordes i Balcells, Xavier Dilmé i Vert, Ramon Espadaler i Parcerisas, Begonya Montalban i Vilas, Pere Regull i Riba i Maria Dolors Roviola i Coromí, pel G. P. de Convergència i Unió; Daniel Font i Cardona, Roberto Edgardo Labandera Ganachipi, Mònica Lafuente de la Torre, Esteve Pujol Badà i Jordi Terrades i Santacreu, pel G. P. Socialista; Juan Bertomeu i Bertomeu, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Hortènsia Grau Juan, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa; Carmel Mòdol i Bresolí, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Carmen de Rivera i Pla, pel S. P. Ciutadans, i Alfons López i Tena, pel S. P. de Solidaritat Catalana per la Independència.

Assisteix a aquesta sessió el conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural, Josep Maria Pelegrí i Aixut.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Proposta de resolució sobre el compliment de la Llei 17/2007, de mesures fiscals i financeres, amb relació al cobrament als ramaders de la taxa sanitària dels escorxadors (tram. 250-00218/09). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació (text presentat: BOPC 44, 33).

2. Proposta de resolució sobre l'adopció de mesures per a evitar la pesca al golf de Sant Jordi de barques d'encerclament provinents d'altres zones i sobre les inspeccions de captures il·legals (tram. 250-00233/09). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 44, 43; esmenes: BOPC 70, 33).

3. Sessió informativa de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural amb el conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural sobre la política agrària comuna (tram. 355-00054/09). Conseller, del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural. Sessió informativa.

4. Proposta de resolució sobre la certificació forestal de les suredes i sobre els ajuts a l'activitat surera (tram. 250-00242/09). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació (text presentat: BOPC 44, 49).

5. Proposta de resolució sobre l'establiment de l'ús de taps de suro en el vi ecològic certificat pel Consell Català de Producció Agrària Ecològica (tram. 250-00243/09).

Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació (text presentat: BOPC 44, 49).

6. Proposta de resolució sobre la inclusió del lletiscle al Catàleg de flora amenaçada de Catalunya (tram. 250-00363/09). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 63, 33; esmenes: BOPC 102, 17).

7. Proposta de resolució sobre la dotació de mitjans a les agrupacions de defensa forestal del Maresme per a la prevenció i la lluita contra els incendis forestals (tram. 250-00368/09). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació (text presentat: BOPC 63, 36).

8. Proposta de resolució sobre el compliment de l'apartat IV.2.e de la Resolució 671/VII, relativa al món agrari (tram. 250-00385/09). Grup Parlamentari Socialista, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació (text presentat: BOPC 63, 47).

9. Sol·licitud de compareixença d'una representació d'Afrucat, Associació Empresarial de Fruita de Catalunya, davant la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural perquè informi sobre la situació del sector de la fruita dolça (tram. 356-00236/09). Agustí López i Pla, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

El president

S'obre la sessió.

Atès que el conseller arriba d'aquí a un quart d'hora, aprofitaríem per fer una proposta de resolució. I marco l'ordre que hem quedat, que és el següent. O sigui, se substanciaran com a primer punt el punt 4 i el punt 5, que totes dues propostes de resolució tenen relació amb l'alzina surera i els taps. Sí? (*Pausa.*)

Segueixo. Entenc que la proposició número 1 es proposa per a la pròxima comissió, per part del Grup d'Iniciativa?

Hortènsia Grau Juan

Sí, president.

El president

I entenc que no hi ha cap més canvi a l'ordre del dia, si els portaveus no diuen el contrari. (*Pausa.*)

Abans de fer la proposta de resolució que dic, doncs, que és la 4 i la 5 conjuntament, voldria en primer lloc felicitar el diputat Joan Bertomeu, del Grup del PP, que ha sortit elegit com a diputat al Congrés. Desitjar-li que tingui el mateix bon fer i que treballi per Catalunya i l'agricultura catalana en un altre marc, que

és el Congrés dels Diputats. I d'alguna manera dir-li, crec que en nom de tots els diputats de la comissió, que el trobarem a faltar. I que farem alguna visita a Madrid.

D'altra banda, abans de començar també, suposo que tenint en compte que és una comissió en la qual un punt important –el punt més important– és la compareixença del conseller per donar la postura del Govern sobre la política agrària comuna, relataré els sindicats i associacions que són presents en aquesta comissió, per donar-ho a conèixer. En primer lloc, tots els directors generals que acompanyen el conseller –n'obvio els noms per no allargar la comissió. L'Associació Catalana de Productors de Porcí; la Federació de la Raça Bruna dels Pirineus; la Federació de Ramaders d'Oví i Cabrum; el Consell Català de la Producció Agrària Ecològica; l'Institut Forestal Europeu; l'Associació Catalana de Ramaders Elaboradors de Formatge Artesà; la Federació de Cooperatives Agràries de Catalunya; la Federació Catalana de Pesca; l'Associació Agrària de Joves Agricultors; l'Associació de Productors de Boví de Carn –Asoprovac–; la Federació Catalana DOP-IGP; l'Associació de Rematants i Serradors de Catalunya; l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre; el Col·legi Oficial d'Enginyers Tècnics Agrícoles i Pèrits Agrícoles de Catalunya; la Unió de Pagesos; Anafric; XCT; Mercabarna; Asfac; Fecic; l'Associació de Viticultors del Penedès; el Consell Regulador DOP Oli de Terra Alta; Gremi Jardineria de Catalunya; Federació Avícola Catalana; el Mercat de Flors i Planta Ornamental de Catalunya, i la JARC, els Joves Agricultors i Ramaders de Catalunya.

Altres persones que ens acompanyen són el Llorenç Sánchez, alcalde de Vall de Cardós, al Pallars Sobirà, i dos presidents de societats de pesca fluvial del Pallars Sobirà.

Propostes de resolució

sobre la certificació forestal de les suredes i sobre els ajuts a l'activitat surera (tram. 250-00242/09) i sobre l'establiment de l'ús de taps de suro en el vi ecològic certificat pel Consell Català de Producció Agrària Ecològica (tram. 250-00243/09)

Si us sembla, companys, començaríem, doncs, pel punt 4 i 5, que és el número 1, com hem quedat abans: la Proposta de resolució sobre la certificació forestal de les sureres i sobre els ajuts a l'activitat surera. I la cinquena –que passa a ser la segona però que és refosa– és la Proposta de resolució sobre l'establiment de l'ús de taps de suro en el vi ecològic certificat del Consell Català de Producció Agrària Ecològica. Totes dues han estat presentades pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, i té la paraula el diputat Joan Boada.

Joan Boada Masoliver

Gràcies, senyor president. I agrair-li també el fet que hàgim pogut passar al primer punt de l'ordre del dia

aquestes dues propostes de resolució. Les podem tractar conjuntament, encara que les votem separadament, més que res perquè tracten del mateix tema, no?: la importància del suro, de les suredes i de la indústria que hi va associada.

Aquestes són dues més..., d'altres dues que ja vàrem presentar el nostre grup parlamentari, en aquest cas a la Comissió d'Empresa i Ocupació, també amb relació a l'activitat surera, perquè creiem que és una activitat molt important a Catalunya, tot i que pugui semblar o passar desapercebuda, no?, a part de ser una indústria de més de dos-cents anys de vida. És possible que potser passi més desapercebuda perquè està més concentrada no a l'àrea metropolitana, però sí a les comarques gironines –i en concret al Gironès, Baix Empordà–..., però que evidentment té una tradició i una capacitat de creació de llocs de treball, i una capacitat també d'adaptar-se al nou temps que jo crec que és important.

Per la qual cosa és important també, doncs, que el Govern de la Generalitat hi doni el suport en dues qüestions que jo plantejava, o que nosaltres plantejgem. Una: per a l'activitat del suro, en concret, de l'activitat forestal, tenint en compte que més de vuitanta mil hectàrees són suredes aquí a Catalunya, i més del 50 per cent, ara ja, es troben en producció; no són..., sinó que se'n treu un rendiment. Si veuen vostès l'exposició de motius, més de cinquanta mil quintans catalans de suro es treuen de les comarques gironines, bàsicament per tal de convertir-se en productes derivats del suro, no? I Catalunya esdevé la segona regió mundial –mundial, eh?–, per darrere de Portugal, en l'elaboració dels taps de suro, i en fabrica 2.700 milions, dels quals una bona part –la majoria– van a espumosos i l'altra a taps per a tranquil –o sigui, per a vi.

Aquesta és la realitat, jo crec importantíssima, d'una indústria i d'una activitat agroforestal que cal, hi insisteixo, que pugui tenir el suport del Govern. Per un cantó, el fet que costa bastant, costa molt, almenys tres anys, posar en activitat una surera. Fins als tres anys, que ja s'han fet les diferents peles, no té una activitat per ser utilitzada com a matèria primera. Per la qual cosa aquest procés necessita un suport, per tal de tenir tant de temps una activitat sense que doni uns rendiments d'una manera, diguéssim, immediata. I per la qual cosa, doncs, caldria donar els ajuts suficients per poder mantenir aquestes sureres i alhora també poder tenir la certificació forestal. Cada vegada es reclama més, a nivell de la Unió Europea. La certificació forestal és una certificació de qualitat per a les nostres sureres. Cada vegada n'hi ha més, però això també necessita un treball per part dels propietaris..., que també els ho dificulta. Però, en tot cas, amb la idea que estem portant a terme una indústria sostenible, una indústria que posa en comú el món agrari i el món forestal, també, amb el món industrial.

I per l'altra, per tal de potenciar-lo –i acabo– des d'un punt de vista industrial, fomentar la utilització del tap. A vegades, des del sector del vi i altres sectors entenen allò que a vegades utilitzem els que comprem vi, i amb tap de suro..., que a vegades el vi fa pudor o té

gust de suro. Quan això no existeix: el suro no produeix cap tipus de malaltia ni cap tipus de..., al vi. Sinó que és un microorganisme que pot sortir en el procés d'embotellat, o un altre procés que dona aquest gust. I que, evidentment, afecta també el mateix suro i el vi. El suro *no és* el que causa aquesta típica olor o gust en el vi, sinó que són altres microorganismes que també afecten el suro mateix. És possible que tots, per desgràcia, li hàgim donat el nom, que «té gust de suro» o «té olor de tap de suro», i el pobre suro és el que surt perjudicat de la situació, quan evidentment són altres microorganismes. Comprendran que això no ho dic jo, ni m'ho he inventat jo, sinó que evidentment ve de persones molt més enteses en aquest tema.

Per la qual cosa nosaltres voldríem que tot el vi, i sobretot el vi ecològic o el vi orgànic, també, doncs, estigués elaborat amb tap de suro. Cada vegada s'està entrant més al tap de plàstic, que correspon a altres interessos, per la qual cosa seria bastant absurd que nosaltres potenciéssim una activitat o un tipus de tap que no té res a veure amb una de les nostres produccions més importants i que són les capdavanteres mundialment.

Per la qual cosa plantejàvem les dues qüestions: una relacionada amb l'agroforestal, i l'altra relacionada amb la indústria, esperant, doncs, que tinguin el suport d'aquesta comissió.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Té la paraula, per defensar la..., per part del Grup Socialista, el diputat Jordi Terrades.

Jordi Terrades i Santacreu

Gràcies, president. Deixin-me explicar-los que nosaltres donarem suport a les propostes de resolució que ha presentat el Grup d'Iniciativa per Catalunya –sobretot després de veure també la transacció a què el Grup de Convergència i Unió i el grup proponent han arribat–, que fan referència als taps de suro. M'hi referiré al final.

A la primera proposta de resolució, diguem que sabem que el 50 per cent de les suredes de Catalunya es troben en aquests moments en producció. Som conscients –jo crec que n'hauríem de ser tots conscients– dels serveis ambientals de les suredes. Aquests serveis són evidents. Però també representen una activitat econòmica important en alguns territoris del nostre país. I és, per tant, des d'aquest punt de vista que no teníem cap mena de dubte respecte a la primera proposta de resolució que estem debatent, en el sentit que cal contribuir –o que el Govern de la Generalitat ha de contribuir– al manteniment de les suredes des del punt de vista de la perspectiva social i econòmica, i ambiental, d'aquests espais.

Respecte a la segona proposta de resolució, la que fa referència als taps de suro –la proposta que hi havia que en els vins ecològics també es fessin servir, obligatòriament, els taps de suro–, és evident que aquí

hem de conciliar els interessos dels productors de vins ecològics i dels productors de taps de suro. Vostès saben que no hi ha, a nivell europeu, cap normativa que obligui que els productors de vins ecològics utilitzin taps de suro. Un tema de relació..., preus, també, a l'hora de la producció d'aquest tipus de vins. I, per tant, el que cal és treballar, en la normativa europea, perquè aquests dos sectors econòmics, en el transcurs d'aquests debats, també puguin arribar als punts d'encontre i d'acord.

I ens sembla que la transacció a què el Grup de Convergència i Unió i el grup proponent han arribat, en el sentit d'instar el Govern a incloure l'Institut Català del Suro en els treballs que han d'elaborar la normativa de vi orgànic a nivell europeu, doncs, ens sembla una bona sortida per tal de seguir en aquest camí d'encontre, de treball sinèrgic entre aquests dos sectors econòmics del país.

I és en funció d'aquests arguments que el Grup Parlamentari Socialista donarà suport a les dues propostes de resolució.

El president

Diputat Terrades... Té ara la paraula el senyor Carmel Mòdol per defensar la postura del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Carmel Mòdol i Bresolí

Gràcies, president. La intervenció d'Esquerra Republicana serà molt breu, perquè... (*Veus de fons.*) Dic que serà molt breu, tal com assenyalava, perquè entenem els motius que han portat el Grup d'Iniciativa a portar aquestes dos propostes de resolució.

També entenem el motiu de la transacció que s'ha fet amb el Grup de Convergència i Unió, tot i que som partidaris de la defensa aferrissada de la indústria del suro, que és molt important en unes quantes localitats de les nostres comarques de vora mar, però del nord.

Sí que és veritat també que la qüestió de la innovació tecnològica és una qüestió a tenir en compte. El que s'assenyalava del gust del tap de suro, quan parles amb endòlegs reputats també et diuen, també et parlen –i és una cosa per a la qual la indústria també s'haurà de preparar– que els taps artificials, els taps de plàstic, tenen unes altres qualitats segons quin tipus de vi hagi d'anar a buscar. Per tant, si volem estar preparats per al futur, uns i altres haurem d'anar evolucionant, en el sentit de contemplar les innovacions, perquè si no ens equivocariem. Ens quedaríem enrere, i algú altre se'ns menjaria el mercat.

Però en aquest cas farem el mateix que faria el president Josep Irla si fos viu –que com sabeu tots era industrial surer–: és votar que sí a les dos propostes.

Gràcies.

El president

El diputat Joan Bertomeu, en nom del Grup Popular.

Juan Bertomeu i Bertomeu

Gràcies, president. Bé, senyores i senyors diputats. En primer lloc, agrair-li les seues primeres paraules de felicitació per la meua elecció, eh?, de diputat nacional, i d'alguna manera reconèixer i fer extens, doncs, este oferiment i esta proposta que em fa vostè. Quedaré, en un futur, obert a tots los grups polítics, a tots los companys que he tingut al llarg d'estos vuit anys.

Suposo que treballaré per al sector agrícola igual, a nivell nacional. Per lo tant m'agradaria que este contacte que hem tingut, esta gestió que s'ha fet, de col·laboració i consensuar temes, que en un futur també sigui així. I que d'alguna forma, aquelles propostes que naixen del Parlament de Catalunya i que es proposen a Madrid, doncs, que poguéssim tindre este contacte directe, al qual m'ofereixo. No només als companys i als diferents grups, sinó també a tots los presents aquí, de presidents que hi han de cooperatives, sindicats i associacions i demés. O sigui, és un oferiment extens que faig perquè en un futur poguéssim treballar per al nostre sector i per a Catalunya des del Govern central.

Bé, en lo tema del dia, per descomptat que és una indústria molt important, la surera, a nivell de Catalunya. El Partit Popular per descomptat que li donem el recolzament.

El segon punt de l'ordre del dia, aquest que hi havia referent al tap de suro: en principi la intenció del Partit Popular era abstindre-mos, perquè crèiem que, com no existeix esta normativa europea que ho obliga, era la CCPAE la que havia de fer-ho, d'alguna forma: regular i proposar si són del seu interès estes propostes. No crèiem que era convenient fer una imposició des del Parlament. Però, no obstant, vista la transaccional que s'ha presentat, en definitiva al final el Partit Popular donarem recolzament als dos punts.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor Bertomeu. I ara té la paraula finalment, del Grup Mixt, el senyor Alfons López Tena per defensar la postura del seu grup.

Alfons López i Tena

Sí, gràcies, president. També molt breument: estem d'acord, estàvem d'acord ja amb la redacció anterior del punt..., del cinquè de l'ordre del dia.

El que ens crida l'atenció és una cosa, que aquí, pròpiament, no és una transacció, sinó una proposta diferent, amb la qual estem d'acord. Per això no hi posarem pegues, perquè si no sí que les hi posaríem. Perquè, és clar, la inicial es tractava de la declaració que els taps de suro fossin obligatoris en els vins ecològics a Catalunya, i per tant una qüestió en la qual el Parlament té plena competència. I això ara ha quedat substituït per una cosa que no hi té res a veure. L'únic punt de relació, l'únic punt de connexió, és que parlen dels taps de suro. Però el que parla aquí és de l'entrada de l'Institut Català del Suro en un grup de treball, de

cara que en la normativa europea puguis introduir el tap de suro, eventualment, com a tapament preferent.

Com que hi estem d'acord, i estàvem d'acord en l'anterior, votarem a favor tant de la quarta com de la cinquena tal com ha quedat, no sense avisar d'això. Que simplement és pel fet que hi estem d'acord. En el cas que no, ens oposaríem que això es tractés, perquè no és una transacció: és la introducció d'un tema que no té res a veure amb el que inicialment hi estava establert.

El president

Té la paraula la diputada Begonya Montalban, en nom del Grup Parlamentari de CiU.

Begonya Montalban i Vilas

Gràcies, president. Des del Grup de Convergència i Unió donem suport a la primera proposta de resolució, perquè és voluntat d'aquest Govern incentivar i facilitar la certificació forestal de les sureres catalanes.

De fet, aquesta certificació en aquests moments és voluntària, i s'anirà estenent a mesura que la indústria surera demani el producte certificat. I en data d'avui una important indústria catalana prioritza les seves compres de suro certificat. Això vol dir que estem aconseguint resultats importants entorn de la certificació forestal, i des de l'Administració s'està impulsant.

També es vol continuar donant suport a l'activitat surera, tot i la situació pressupostària actual. En el marc del Programa de desenvolupament rural s'inclouen ja uns ajuts per als conceptes, com comentava la proposta, d'espelagrinatge i segona lleva. Tot i així, és l'interès d'aquest Govern destinar els ajuts necessaris adequats en aquesta activitat surera, i així s'ha fet en la resolució dictada el passat 5 d'octubre d'aquest 2011, en la qual s'obre la convocatòria d'ajuts a la gestió forestal sostenible, per tal, doncs, de seguir impulsant l'important sector industrial associat i tan arrelat a Catalunya.

Pel que fa referència a la segona proposta de resolució, l'ús del tap de suro, des del grup que represento celebrem el fet que el Grup d'Iniciativa hagi acceptat la nostra esmena. És una iniciativa sorgida del mateix sector, de l'Institut Català del Suro, per col·laborar juntament amb l'Incavi i treballar en la línia per tal que s'incorpori el tap de suro com a tapament preferent en el vi ecològic certificat per la CCPAE. És un oferiment de col·laboració entre el sector surer i Administració. I com ja han comentat aquí alguns companys, s'eviten així confrontacions d'interessos entre els diversos sectors que envolten el món surer, però al mateix temps es protegeix, es dona suport i es potencia l'activitat surera.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. En tot cas, ara el que està clar és que tots els grups tenen l'esmena, i és qüestió de...

(Joan Boada Masoliver demana per parlar.) Diputat, ràpidament.

Joan Boada Masoliver

Breument, perquè el senyor Alfons López Tena, amb molta raó, ha dit una cosa que en teoria havíem d'explicar tant la senyora Montalban com jo mateix quan ens toqués el torn. I jo, per segona vegada, dir-li que això era una esmena *in voce* i que demanàvem que tots els grups hi poguessin donar suport. Evidentment, no és una transaccional, perquè no hi ha cap esmena i no en pot penjar. Però com que hem estat tan diligents a l'hora de repartir la proposta..., doncs, ha fet que els diferents grups ja opinessin sense haver fet l'explicació que havia de començar la senyora Montalban i havia d'acabar jo.

Per la qual cosa, només donar les gràcies molt especialment a tots els grups per donar suport a aquestes, i molt concretament també a l'Aecork, l'associació d'empresaris del suro, que ha treballat també perquè això pugui tirar endavant.

Moltes gràcies.

El president

Entenc, doncs, que podem votar les dos propostes de resolució conjuntament, evitar dos votacions, si els portaveus ho veuen així? (Pausa.) D'acord.

Doncs, en aquesta votació es donaria el punt 4 i 5, que ha estat el nostre primer punt, i donaríem entrada ja al conseller, que està esperant a fora.

Vots afirmatius?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda aprovada per... (Veus de fons.) Totalitat.

(Els punts quart i cinquè de l'ordre del dia són aprovats per unanimitat.)

Passem ja a la compareixença del conseller.

La sessió se suspèn a dos quarts de cinc de la tarda i sis minuts i es reprèn a dos quarts de cinc i nou minuts.

El president

Passem, doncs, al segon punt de l'ordre del dia.

Sessió informativa

amb el conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural sobre la política agrària comuna (tram. 355-00054/09)

El tercer, que és la sessió informativa de la Comissió d'Agricultura sobre la política agrària comuna a càrrec del conseller Josep Maria Pelegrí, al qual agraïm la seva presència, que la sovinteja, en aquesta comissió. I tornem a donar les gràcies a tot el seu equip de

directors generals, i assessors, que avui dia l'acompanyen.

El conseller, atès que és una sessió informativa, té –màxim– una hora de temps per desenvolupar la seva postura sobre la política agrària comuna. Té la paraula, conseller.

El conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural (Josep Maria Pelegrí i Aixut)

Moltes gràcies. Senyor president, membres de la Mesa, senyores diputades, senyors diputats... Voldria en primer lloc fer una salutació molt especial d'agraïment i de reconeixement a totes les persones que amb diferents condicions, en representació de les respectives organitzacions, entitats i col·lectius que representen, han volgut venir avui a aquesta sessió d'aquesta comissió parlamentària per participar també d'una manera molt directa del que ha de ser un treball intens que s'ha de convertir en una feina principal, prioritària, que és no només, crec jo, del Govern de la Generalitat, sinó també del Parlament de Catalunya i de tots els sectors implicats, als quals com ha dit vostè també representen.

Feta aquesta salutació i aquesta introducció, permeti'm que primer justifiqui per què vaig demanar aquesta compareixença davant d'aquest Parlament, i d'aquesta comissió en concret. Com vostès saben, el passat dia 12 d'octubre el comissari europeu va presentar el nou document de la PAC. Aquesta proposta no es considera acceptable perquè no està predissenyada amb respecte cap a les diferents realitats territorials ni agràries del nostre país, i per tant té conseqüències lesives per a l'agricultura mediterrània, i especialment per a la catalana.

Per aquest motiu vaig demanar, com deia, comparèixer davant d'aquesta Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural, per tal de fer la presentació de l'estructura de la reforma i procediment de l'aprovació, per explicar el posicionament inicial de rebuig d'aquesta proposta. En tot cas, posar a consideració de la comissió i dels col·lectius que ens poden acompanyar avui aquestes circumstàncies, per informar sobre les actuacions realitzades també des del departament, i per últim per informar sobre els contactes i l'estratègia que plantejo per fer en el futur, de la negociació i de la conformació d'aquesta nova política agrària comuna.

Com vostès saben, la política agrària comuna té per objectiu principal garantir el proveïment alimentari a una població de més de cinc-cents milions de persones, sense obviar la garantia que els agricultors puguin rebre una renda digna per la seva feina. El darrer objectiu de la PAC va ser, i és, garantir que les terres abandonades tornin a ser productives. Les necessitats, però, han canviat, i els paràmetres de la PAC en vigor no responen en aquests moments a les circumstàncies actuals, tot i tenir com a última finalitat la garantia del proveïment alimentari.

Com he anunciat, l'actual reforma de la PAC no té suficientment en compte la competitivitat, i afecta negativament la subsistència de l'agricultura catalana. És una PAC que s'oblida de l'agricultura mediterrània, bàsicament a causa dels següents factors. Primer, la reforma obvia punts claus per a la nostra agricultura, perquè no afavoreix, entre d'altres, la diversitat agrícola europea.

En segon lloc, perquè hi ha insuficients mesures en competència, i per tant caldria que incorporés mecanismes de gestió de mercats.

En tercer lloc, perquè hauria de tenir en compte els reptes actuals del sector, com són la desigualtat dels preus i els alts costos de producció. Hauria d'incorporar mesures excepcionals de gestió de crisi que vagin més enllà d'una simple dotació com la que planteja el nou reglament. La reforma no resol els problemes que tenen els agricultors i productors amb la distribució. No té en compte l'excepcionalitat agrícola: l'agricultura és un sector diferent, i com a tal ha de ser tractat d'aquesta manera. Cal que tingui –des del meu punt de vista– en compte no només la crisi de preus, sinó també la crisi de costos que està patint el sector. I els costos de producció cada cop són més elevats per l'increment dels preus de les energies i dels cereals. També, en aquest sentit, la tarifa plana –l'anomenada «tarifa plana»– per reequilibrar els repartiments dels ajuts directes és inacceptable, perquè deixa fora una part important del nostre sector productiu ramader. El pagament per hectàrees a tots els agricultors no té en compte les diferències, tampoc, entre conreus.

En quart lloc, perquè continua –aquest document, aquesta proposta– sense exigir les mateixes garanties alimentàries als productes importats des de fora de la Unió Europea, i això és un factor clau de pèrdua de competitivitat per als que sí que compleixen. No té sentit que les exigències de seguretat i salut alimentària variïn segons la procedència del producte, i més ara, que cal recuperar la confiança en el productor. El *greening*, aquest enverdiment de l'agricultura, no pot suposar tampoc que perdem competitivitat. I també, des del meu punt de vista, perilla el futur dels joves agricultors. Només –han de saber-ho– el 6 per cent dels agricultors europeus tenen menys de trenta-cinc anys i la reforma no aposta per la incorporació d'aquests joves agricultors al sector.

En cinquè lloc, perquè la reforma ha de fomentar una agricultura orientada al mercat. Crec que cal una agricultura productiva, que prioritzi els agricultors que aposten per la comercialització, la unitat del sector i la concentració de l'oferta. I crec també que cal que s'aposti per una agricultura equilibradora, que reequilibri la cadena de valor i promogui la competència justa.

Sisè lloc, sisena consideració. Però, sobretot, que tingui també en compte la regionalització, és a dir, els trets específics de cada zona. I aquesta regionalització no la conceptuo, des del meu punt de vista, només com una sola realitat d'una comunitat autònoma. La nova redacció que es planteja és injusta, perquè és una política agrària feta des d'un plantejament i realitat

nord-europeus, i no té en compte, com he dit abans, les especificitats de l'agricultura mediterrània. A més, destaca per la seva rigidesa i complexitat, i aquest fet provoca que es faci impossible portar-la a la pràctica en moltes idees. És poc flexible pel que fa als objectius fixats. Provocarà més burocràcia, quan el que necessita el sector, i en el que treballa el departament, va en la línia de la simplificació administrativa. És, a més, un document mancat de concreció i hi ha indefinició respecte de determinats conceptes, com per exemple –i ara ho explicaré– el d'«agricultor actiu».

La reforma, per tant, posa en perill el sistema productiu agrari català, quan es tracta d'un dels tres clústers més importants i potents i dinàmics de tot Europa. Per tant, el que reclamo és que aquesta PAC tingui en compte les especificitats de l'agricultura mediterrània. En aquest sentit, des del departament, quan vam tenir coneixement d'aquesta nova PAC, vam iniciar els contactes, també, com després explicaré.

Però en qualsevol cas el que volia donar és l'estructura d'aquest paquet legislatiu de la reforma. Són una sèrie de documents. Vostès saben que aquest procediment d'aprovació incorpora, per primera vegada, el procediment de codecisió: per tant, seran el Consell i el Parlament, en l'àmbit legislatiu agrícola europeu, qui tindran la competència per poder aprovar aquest document. I es tracta d'una participació, per primera vegada, de les tres institucions principals, com són la Comissió, el Consell i el Parlament. La Comissió ja ha jugat el seu paper principal. Ara cal que des del Parlament i des del Consell s'emmarqui també aquesta adequació al que nosaltres plantejarem. O intentar adequar aquesta legislació als nostres plantejaments.

D'altra banda, val a dir que el procés de discussió serà acompanyat en les diferents instàncies –com ja dic, al Consell i al Parlament– per la negociació del marc financer plurianual –són les perspectives financeres 2014-2020. I aquest procés finalitzarà abans de l'aprovació de la reforma, mitjançant aquest acord d'unanimitat del Consell Europeu.

La proposta, inicialment de rebuig, a què he fet referència..., crec que des de les posicions, també escoltades, dels sectors que vostès poden representar i dels mateixos grups parlamentaris s'ha manifestat de manera reiterada el rebuig a aquestes propostes. I han estat concretats, aquestos aspectes que es rebutgen, amb més inquietud: l'impacte de les mesures ambientals –el *greening*, l'enverdiment de l'agricultura–; són les rendes agrícoles –aquest percentatge del 30 per cent–; la supressió dels ajuts acoblats als sectors ramaders; les obligacions de cofinançament; el procés de convergència dels ajuts a nivell comunitari; la regionalització de la determinació de les mesures; l'equilibri de la cadena alimentària; la demanda de l'aplicació de l'excepció agrícola en la normativa de la competència, i l'impuls als acords interprofessionals.

Aquest posicionament inicial ha estat traslladat, com vostès saben també, al Consell Consultiu del Ministeri d'Agricultura i Medi Rural i Marí, i a les comunitats autònomes de l'Estat espanyol, per definir la política agrícola per a assumptes comunitaris. El posiciona-

ment de rebuig es considera, en termes generals, amb el ministeri, i també amb totes les altres comunitats autònomes..., que en la seva declaració –com també vostès saben, del 17 d'octubre– va concloure per unanimitat amb el rebuig del model de reforma, que –tradueixo del castellà, o en tot cas llegeixo el castellà– «puede causar daños irreparables al modelo productivo agrario español, y considera que el debate sobre la reforma de la PAC debería estar condicionado a las nuevas perspectivas financieras de la Unión Europea, ya que para definir un modelo de apoyo al sector agrario europeo es preciso conocer con exactitud los recursos financieros disponibles».

En aquest sentit, el departament ha realitzat una sèrie d'actuacions –que també vostès les coneixen–, en qualsevol cas emmarcades en la relació ministeri - comunitats autònomes. I a partir d'aquí, hi ha també uns contactes mantinguts amb el sector, dels quals també vostès són coneixedors. També des del punt de vista de la participació en altres instàncies: les actuacions en lobbys europeus –l'AREV, l'AREPO, l'AREFLH–; els contactes amb institucions europees –la Secretaria General del Consell, el Comitè Especial d'Agricultura, la Comissió Europea–, i després el seguiment ordinari de les informacions en el marc dels acords de CARUE, de representació autonòmica semestral, que, com vostès saben també, aquesta vegada representa la comunitat autònoma de Galícia conjuntament amb l'Estat espanyol.

En aquest sentit, la cronografia de les actuacions també comença, com vostès saben, el novembre de 2010. La Comissió va presentar una comunicació sobre la PAC. Aquesta comunicació va ser debatuda, va ser analitzada per part de les diferents comunitats autònomes. I estem avui en aquest dia 23 de novembre, en el qual hi ha una compareixença parlamentària per explicar quin és el posicionament, o en tot cas quina és la consideració que des del Govern de la Generalitat es té sobre aquesta qüestió, i intentar compartir-la, o en tot cas conformar-la amb els grups parlamentaris. I a partir d'aquí també, com així va quedar aprovat en el que és la taula amb els sindicats i la federació de cooperatives, el que farem és crear una comissió de seguiment de la PAC –també com se va anunciar en els grups parlamentaris– perquè aquesta comissió vagi elaborant, vagi debatent i vagi tractant aquelles informacions que siguin de referència, per poder després portar a la taula i també en el Parlament de Catalunya un document que –almenys aquesta és la meva voluntat– voldria ser compartit per la majoria, tant de grups parlamentaris com també d'organitzacions del sector agroalimentari, agrari, ramader del nostre país, per intentar, hi insisteixo, conformar i tenir una opinió conjunta i comuna sobre aquest document. I a partir d'aquí, òbviament també, compartir les estratègies que puguem fer i que puguem tenir des del punt de vista de la negociació, de la incidència, de la influència que es puguin fer a Europa sobre aquesta qüestió.

En aquest sentit, també els anuncio que hem creat una aplicació de la web. Hi ha, com vostès saben, una plataforma de participació del Govern de la Generalitat que és e-Catalunya. Dins d'aquesta plataforma hi hau-

rà aquesta aplicació, que serà e-PAC, i que per tant també permetrà ser un punt de trobada virtual per a la comunitat de professionals del sector en tot aquest procés de treball conjunt en la reforma de la PAC. Crec que això també pot tenir interès per a totes aquelles persones, individuals o col·lectius, que vulguin i puguin ajudar, conformar –hi insisteixo– aquesta opinió.

Finalment, per a aquesta primera part, també els anuncio la tramitació del procés institucional europeu. Hi ha una sèrie de previsions de dates d'aprovació d'aquest document, que són les següents: el desembre del 2012 –desembre del 2012– s'aprovaria el marc financer plurianual –això ho faria el Consell Europeu; per tant tenim un any, pràcticament, de temps per poder també saber, conèixer, i en la mesura que sigui possible, influir en aquest document–; a la primavera del 2013 hi hauria l'adopció dels reglaments de la PAC; a l'octubre del 2013 hi hauria la publicació dels reglaments de la PAC, i, finalment, l'1 de gener del 2014 entraria en vigor aquesta reforma.

És evident també que aquesta reforma, com vostès saben o coneixen, comporta l'aplicació progressiva de bona part de les mesures. I en la mesura que estan plantejades, i s'aprovin les que estan plantejades, i entren en vigor les que estan plantejades, tindriem..., hi hauria una consideració. Però en qualsevol cas, en la mesura que puguem condicionar-les, n'hi hauria una altra.

Permetin que en aquest punt de la meva intervenció faci una proposta, que és la que plantejo i la que plantejaré. Com vostès saben, ho vaig fer també el dia que ens vam veure, que ens vam reunir amb els grups parlamentaris i amb una representació sindical. Aquesta comissió de seguiment que proposo constituir per a l'anàlisi i per a la reforma de la política agrària comuna tindria com a objecte –aquesta comissió– tres punts molt concrets: primer, efectuar el seguiment de la proposta normativa de les institucions comunitàries sobre la reforma de la PAC; en segon lloc, voldriem fer una anàlisi conjunta de l'impacte de les mesures proposades per la Comissió Europea, i, en tercer lloc, hi hauria –proposaria– el debat i la fixació d'un posicionament comú –o posicionament majoritari, o de consens– en relació amb la defensa dels interessos agraris de Catalunya que siguin debatuts i consensuats amb les organitzacions que estan aquí –també amb altres, en qualsevol cas, que poguéssim arribar-hi.

La naturalesa de la comissió es planteja des d'un punt de vista de fer, o d'elaborar, de constituir un fòrum de debat entre els agents socials, els econòmics, els polítics, l'Administració agrària de Catalunya. Com a integrants de la comissió hi ha tota una llista d'entitats, de sindicats, de grups parlamentaris, de cadascuna de les organitzacions professionals agràries, de la federació de cooperatives, de les patronals, etcètera, que serien les persones convocades. De fet, ja ha sortit la carta de convocatòria. I que es vol constituir, aquesta comissió, el dia 2 de desembre. Per tant, la setmana que ve, la setmana vinent.

Hi hauria també una organització de les reunions..., que es reunirien un cop al mes. La virtualitat d'aquesta reunió i d'aquesta trobada seria per fer els acords, però en tot cas el treball hauria de ser bàsicament per interrelació a través de mitjans telemàtics.

I després proposaria la constitució de quatre grups de treball, que serien els que..., o a partir dels quals es constituïrien els grups de feina, els grups de discussió de tot el que és el document de la PAC. Aquests quatre grups de treball que proposo..., el primer seria el grup de treball sobre la fitxa financera. Aquí hi hauria l'impacte del *greening* sobre les rendes agrícoles, l'impacte de supressió dels ajuts acoblats als sectors ramaders, les mesures d'impacte R+D+I i les previsions de cofinançament.

Hi hauria un segon grup de treball de pagaments directes. Aquí hi hauria també els temes de l'acoblament, de la tarifa plana –de l'anomenada «tarifa plana»–, dels agricultors actius –la definició–, del *capping*, del *greening*, de la convergència dels ajuts i de la regionalització.

Hi hauria un tercer grup de treball de mesures de competitivitat i de mercat. Hi hauria l'encaix de la PAC dins de l'OMC, la concentració de les ofertes, l'excepcionalitat agrícola, les organitzacions de productors, els acords interprofessionals, les pimes, els fons de globalització, els fons de crisis, els ajuts a la promoció, la política de qualitat, la reciprocitat, el sistema d'alerta de crisis alimentàries.

I, finalment, hi hauria un quart grup de treball que seria el de desenvolupament rural, que hi hauria les mesures de competitivitat, la Directiva marc de l'aigua, el cofinançament, la definició de territori, els instruments de gestió de la crisi, la integració dels fons comunitaris –Feder, Feader, Fons de cohesió i Fons social–, la reserva de l'eficàcia, les condicionalitats *ex ante* de cada fons i les condicions macroeconòmiques.

Aquests grups de treball elevarien les seves conclusions al debat, al plenari de la comissió, i després finalment això seria traslladat, com deia abans, al que és la taula i també al que és el Parlament de Catalunya, perquè en el seu cas, si volgués, pogués fer possible l'aprovació d'aquest consens o d'aquesta posició comuna, en la mesura que sigui possible.

En relació amb els temes més concrets sobre la posició que plantejo debatre –o sobre les posicions que plantejo debatre– en aquesta comissió, i també en seu parlamentària en la mesura que sigui possible..., una és sobre els ajuts directes. Vostès saben que els ajuts directes van condicionats a un model d'ajuts en diferents capes, del pagament base a través d'un pagament directe dissociat, d'acord amb l'assignació d'uns drets de pagament de superfícies agrícoles i uns pagaments complementaris per diferents conceptes: pagament verd, els ajuts acoblats, el pagament a zones amb limitacions específiques, el pagament als joves agricultors, etcètera.

Aquí hi ha la definició d'«agricultors actius», que aquesta definició està poc compromesa, o en qualsevol cas està posada en dubte, i per tant hauríem

d'intentar reflexionar sobre el que nosaltres podem entendre d'aquest concepte, no? El fet de limitar la percepció dels pagaments directes als agricultors actius és una manera de fer més comprensible a la ciutadania la finalitat que comporta aquesta ajuda a l'agricultura i d'establir una direcció directa dels seus objectius: l'estabilització de la renda dels agricultors –aspecte importantíssim, el seu manteniment en el territori–, però també assegurar la producció dels aliments, que és l'objectiu principal de la PAC.

La proposta de reglament especifica que no s'abonaran pagaments directes a les persones físiques o jurídiques si l'import anual dels pagaments directes és inferior al 5 per cent dels ingressos totals obtinguts d'activitats no agrícoles en l'exercici fiscal més recent. No s'aplicaria aquest precepte en els casos de petits agricultors i els que cobren menys de cinc mil euros, sobre els quals no es faria aquesta comprovació. Respecte a aquest nou requeriment, crec que caldria valorar-lo. La definició el que fa és evitar variacions en els perceptors dels ajuts dels sectors que ja estaven rebent ajuts directes, ja que per ser considerats agricultors actius han d'haver rebut ajuts directes en l'exercici fiscal més recent. Per tant, estem partint d'una base de la PAC 2007-2013. I en el cas d'agricultors que no van activar drets de pagament el 2011 i van produir exclusivament fruites i hortalisses i/o vinya no podran complir la definició d'agricultor actiu, ja que no són perceptors dels ajuts directes. Per tant, això ens comporta, en aquest sentit, un element a considerar, i a veure com és possible fer la seva reconducció.

En relació amb el nou model de pagaments directes, en relació amb el pagament base, els drets que s'assignaran a aquells agricultors que tenien drets de campanya 2011 i aquells que declaren el 2014 superfícies de vinya, fruita i hortalisses..., i que ens els dos casos compleixen la definició d'agricultor actiu. En aquest cas, aquest sistema, des del meu punt de vista, no contempla les explotacions ramaderes sense base territorial, o amb poques hectàrees admissibles, i pot ser un dels sectors més afectats, ja que explotacions ramaderes que fins ara es beneficiaven d'aquests ajuts directes podrien quedar excloses del nou sistema o veure's afectades de manera important en el seu pagament. A Catalunya, per tant, aquest fet pot comportar un impacte molt negatiu, i és obvi que crec que s'ha de fer un debat i una valoració sobre aquesta qüestió.

En l'àmbit de la ramaderia, també comentar que els drets de vaques alletants assignats no es tenen en compte en la nova assignació de pagament base. Som dels pocs estats membres que no han desconnectat..., l'ajut a les vaques alletants. Per tant, des de Catalunya proposem reflexionar i –en la mesura que sigui possible, des del meu punt de vista– defensar la regionalització del sobre nacional i de l'assignació i gestió dels nous drets de pagament base. L'assignació del sobre nacional hauria de prendre com a referència l'import que s'està percebut actualment. Per tant, no anar enlloc i no perdre aquestes consideracions. I que la consideració de la ramaderia sense base territorial en la nova PAC sigui o bé mitjançant l'assignació de drets

especials lligats amb el cens de les explotacions, mitjançant una nova capa dedicada específicament a la ramaderia i fent una assignació independent de la superfície, o bé mitjançant la capa dels ajuts acoblats. I en tercer lloc, pel que fa a aquest punt, crec que caldria que es considerin els drets de vaques alletants en l'assignació de nous drets de pagament base.

En relació amb el pagament verd, a l'enverdiment de l'agricultura o al conegut *greening*, en la proposta de reglament, com vostès saben, aquest *greening* suposa o comporta un 30 per cent del sobre nacional. Per tant, un import considerable dels pagaments directes. Les tres pràctiques agrícoles descrites en l'anterior comentari que he fet a la proposta de reglament s'han de donar de forma simultània en una explotació per poder beneficiar-se d'aquest pagament per pràctiques agrícoles beneficioses per al clima i per al medi ambient, excepte l'agricultura ecològica, que tenen dret directament a aquest pagament. Com vostès saben, aquestes mesures que s'han de complir, hi insisteixo, de forma simultània són: la diversificació de conreus –dedicació a tres conreus diferents–, les pastures permanents i la superfície d'interès ecològic.

Sobre aquest aspecte, les consideracions que jo proposo i poso damunt de la taula per fer la consideració que després, en tot cas, es pugui acordar de manera majoritària, o consensuada de manera unànime, són: en primer lloc, el compliment del *greening* pot comportar costos afegits per poder cobrar aquesta capa de pagaments, fet que podria incidir en una disminució de la competitivitat i una disminució de l'eficiència de les explotacions ramaderes; en segon lloc, des del meu punt de vista, complica la gestió dels ajuts –el primer pilar–, que per naturalesa han de ser molt directes i de fàcil gestió; en tercer lloc, contempla l'agricultura ecològica, però no la ramaderia ecològica –hi ha explotacions ramaderes ecològiques sense base territorial que no quedarien incloses en aquest ajut–, i, en quart lloc, des del meu punt de vista, crec que això podria incrementar de manera substancial la burocràcia i el paper que s'haurà de presentar a l'Administració per fer aquestes justificacions.

Per tant, hi insisteixo, proposo que es debati, i que en tot cas, si s'acorda, es defensi, la regionalització del *greening*. Per tant les mesures concretes del *greening* haurien de poder ser establertes per cada regió. Quan parlo de «regió», ho he dit abans, no ho considero com una sola comunitat autònoma, sinó com un territori que pot ser més o menys homogeni, amb interessos comuns.

En segon lloc, caldria afegir dintre del *greening* els conreus arboris, de la vinya, de l'olivera i dels fruits secs, pel valor paisatgístic i mediambiental que això comporta, especialment..., com també referit al que és l'arc mediterrani, l'agricultura mediterrània, d'aquesta banda del Mediterrani, d'aquesta producció agrària.

En tercer lloc caldria, en tot cas, incloure la ramaderia ecològica sense base territorial, com a beneficiaris d'aquests tipus d'ajuts, i establir imports per unitat de bestiar. Podrien entrar en aquest sentit, o en aquest concepte, sectors ramaders que fins ara no han perce-

but ajuts directes. Parlo del porcí ecològic, parlo de l'aviram ecològic. I per això cal veure com s'articula, ja que no serien perceptors del pagament base.

En quart lloc, caldria incloure les produccions agrícoles i europees protegides pels distintius d'origen de qualitat. Vostès saben que representen..., aquestes produccions tradicionals de les regions europees són béns públics que preserven el paisatge, la cultura, i conserven els llocs de treball del món agrícola i del món rural. I en quart lloc, també, proposaria la inclusió de zones de Xarxa Natura 2000 amb plans de gestió aprovats, per poder compatibilitzar aquesta percepció d'aquest ajut.

En relació amb els ajuts acoblats de la producció, vostès saben que a cada capa destinada a sectors amb dificultats, i per raons econòmiques i socials, es destina fins a un 10 per cent del sobre nacional. Aquest import reservat a aquest concepte és molt baix i el nombre de sectors que s'hi voldran acollir és molt alt. Per tant, la reflexió que proposo fer en aquest sentit és, primer, tornar a insistir en el tema de la regionalització. Per tant, que Catalunya pugui decidir els ajuts acoblats, que en base al seu sobre nacional... Per tant, de poder dirigir aquest suport als sectors que compleixin els objectius de la mesura, d'acord amb la particularitat de la realitat agrària de Catalunya. Aquests ajuts s'haurien de dirigir als sectors més afectats per la redistribució de fons que suposarà aquest nou sistema de pagaments. Caldria incrementar el percentatge d'aquesta capa, ja que en la proposta està molt limitat i podria ser un suport molt necessari per a determinats sectors. També, en el cas que finalment no s'adoptin les propostes per incloure els sectors ramaders sense base territorial al pagament base, proposaria que aquests siguin uns dels sectors preferencials a l'hora de rebre els ajuts acoblats. I es proposa també que es pugui incloure la possibilitat d'establir ajuts acoblats de programes de qualitat agroalimentària, tal com estaven contemplats en el reglament actual de la PAC 2007-1013, en el seu article 68.

En relació amb el pagament a zones amb limitacions específiques, la proposta del reglament determina que aquesta mesura és voluntària per part dels estats membres. En aquesta capa podria quedar també inclosa la indemnització compensatòria, que en l'actual període és una mesura de segon pilar, i per tant cofinançada pels estats membres. La proposta del Reglament de desenvolupament rural també preveu un suport a les zones de muntanya i zones amb limitacions específiques. En aquest sentit, i en aquest cas, seria necessari, d'acord amb aquest article 14, exercir la flexibilitat entre pilars: passar la part pressupostària de la indemnització compensatòria al segon pilar.

En relació amb Catalunya, defenso, o en tot cas proposo, que hi hagi un altre cop la insistència en la regionalització: que Catalunya pugués decidir sobre el pagament d'aquesta capa. En qualsevol cas, aquesta mesura no hauria de ser voluntària, sinó d'implementació obligatòria. I després, que la indemnització compensatòria de l'actual període passi al primer pilar a través d'aquesta capa. I en el segon pilar es podria establir un suport a aquestes zones d'acord amb

uns condicionaments superiors. Per tant, seria un complement a la renda que es rebria o que es percebria inicialment.

En relació amb els paràmetres de convergència, l'1 de gener del 2019 tots els drets d'un estat membre o regió hauran de tenir un valor unitari, uniforme. Fins a l'any 2019 conviuran, per tant, els dos sistemes –la referència històrica dels drets de pagament únic i els nous drets assignats en base a la superfície admissible–, de tal manera que el canvi serà transitori fins arribar al 2019, en què el 100 per cent dels pagaments es faran en base als nous drets de pagament base. Hi haurà un període transitori, fins a l'any 2019, en què el valor de tots els drets..., tindran el mateix valor. El valor del dret tindrà en compte els drets històrics. Jo crec que hem de reflexionar, des de Catalunya, i proposar que aquesta transició sigui lenta. I en qualsevol cas és una de les decisions que s'hauria de poder prendre si es regionalitzés el sobre nacional.

En relació amb la regionalització, a la qual he fet referència diverses vegades, la proposta del reglament comunitari permet la realització d'un nou règim a nivell nacional o regional, i per tant la regionalització comporta l'assignació de la part del sobre nacional que correspongui, i la seva gestió i la seva administració. En el cas de regionalitzar, la proposta del reglament preveu que els estats membres divideixin el sobre estatal entre les regions amb criteris objectius i no discriminatoris, i es pot basar en la mateixa estructura institucional o administrativa, o tenir en compte el potencial agrícola regional. Catalunya reuneix ambdues característiques, de manera que pot assumir un rol regional d'aplicació de la política agrària comuna. I proposo que treballem en aquesta orientació, en aquest sentit. Aquesta regionalització entenem que no necessàriament ha de ser per a totes les comunitats autònomes, sinó per a aquelles que ho demanin i ho justifiquin. I crec que Catalunya ho pot demanar i ho pot exigir. I a més a més, ho pot justificar.

Poso damunt de la taula també arguments per demanar aquesta regionalització. En primer lloc, perquè la regionalització ens permet aplicar el programa de pagament bàsic a nivell de les regions i prendre determinades decisions sobre el sistema de capes per adaptar el sistema d'ajuts directes a les necessitats i particularitats del nostre sector agrari. Probablement també es podrà decidir sobre part acoblada a la producció –fins al 10 per cent del sobre nacional–, destinada als sectors menys afavorits per la distribució de la prima base, i donaria certa capacitat de decisió en determinats aspectes de la capa verda. I, en segon lloc, perquè tenint en compte els organismes de pagadors de les comunitats autònomes, tenim la coresponsabilitat financera, i en el cas de la gestió incorrecta de les oficines de pagament..., s'ha de fer càrrec de pagar la sanció. També hauríem de tenir el marge de capacitat de decisió que permetin els reglaments comunitaris..., i no ens hàgim de limitar a ser únicament un gestor dels diners que vénen d'Europa i de l'Estat cap als beneficiaris.

Hem de recordar també que tenim competències exclusives en matèria agrària, i que experiències ante-

riors han resultat perjudicials als interessos del sector agrari català. Quan es va eradicar, per exemple, el *medical check*, Catalunya en va sortir perdedora.

Permetria també, aquesta regionalització, simplificar i desburocratitzar la gestió: l'assignació d'aquest nou sistema de drets es podria fer des de la regió.

I en cinquè lloc, per a l'assignació del sobre regional s'hauria de prendre com a referència l'import total que s'està percebent actualment d'ajuts directes: pagament únic, més els altres ajuts directes que estan establerts. D'acord amb aquesta possibilitat, per tant, la proposta de Catalunya seria regionalitzar la PAC.

En relació amb el paquet de desenvolupament rural, aquestes propostes legislatives inclouen la proposta d'un reglament que englobi tots els instruments de finançament de les polítiques estructurals. Aquest reglament estableix les normes comunes que regulen aquests fons que els he dit abans: el Feder, el Fons social europeu, el Fons de cohesió, el Fons europeu agrícola de desenvolupament rural i el Fons europeu marítim i de la pesca. Aquest reglament, per tant, estableix les normes comunes per als tres reglaments que contribueixen en major grau a la consecució dels objectius de la política de cohesió.

Així mateix, la Comissió també està elaborant projectes de reglaments específics per a cada fons. En aquest document de treball caldrà analitzar quina és la proposta de reglament d'ajut al desenvolupament rural a través dels fons Feder. En aquest sentit, faríem una anàlisi –però em sembla que el temps no m'ho permetria– de cadascun d'aquests reglaments, de disposicions comunes d'aquests fons estructurals. Hi hauria una regulació conjunta de les disposicions comunes d'aplicació als cinc fons. Crec que seria interessant per poder complementar aquestes cinc estructures. Hi hauria les condicions *ex ante* i la condicionalitat macroeconòmica d'aquests fons. Hi hauria el fons de reserva del 5 per cent..., que preveu l'establiment d'un fons de reserva del 5 per cent dels recursos assignats a cada fons estructural, i per tal de poder disposar d'aquest 5 per cent del fons caldria establir un sistema d'assoliment d'objectius a través d'indicadors. En aquest sentit, crec que des de Catalunya hauríem de valorar que aquest repartiment del 5 per cent, dependent d'aquest assoliment d'aquests objectius a través d'indicadors, com els negatius..., perquè no garantiria l'objectivitat i la transparència, diguem-ne, per fer l'assignació d'aquesta reserva de fons del 5 per cent.

També hi hauria aquesta reserva de fons de creixement i de competitivitat. Aquest sistema deixa una total decisió a la Comissió per premiar els millors programes i afavoreix l'arbitrarietat en el repartiment. Per tant, tampoc podríem estar absolutament d'acord amb aquesta qüestió.

I amb relació, també, al manteniment de l'existència dels programes de desenvolupament rural propis de les comunitats autònomes, aquest reglament recull aquesta possibilitat. Però crec que des de Catalunya hauríem de considerar prioritari mantenir i garantir aquesta opció, vigent durant tots els períodes anteriors, en què els programes s'implementen, a Espa-

nya –íntegrament per a totes les actuacions–, a través de les comunitats autònomes. I haurien de ser les comunitats autònomes les que fessin aquesta proposta i aquesta distribució. Hi hauria per tant, també –després...–, en tot cas, si hi ha després preguntes o observacions al respecte–, tot el que fa referència als reglaments específics, en aquest cas el Feader: hi hauria preguntes..., hi hauria majors mesures amb relació a inversions en actius, mesures de suport al regadiu, mesures de suport al cessament anticipat i mesures d'activitats de cooperació en l'àmbit del Leader.

Una part que sí que no em vull saltar és en relació amb les mesures de mercat, per intentar fer polítiques que contempli, aquest reglament de la nova PAC, en relació amb l'equilibri de la cadena alimentària. Cal que prevalgui la PAC en relació amb la normativa comunitària de la competència. Aquí vostès saben que s'ha firmat, s'ha signat un conveni –alguns de vostès hi han participat– amb relació al Codi de bones pràctiques comercials. L'establiment d'un codi de bones pràctiques comercials voluntàries, assumit pels diferents agents de la cadena alimentària, amb l'impuls d'aquestes relacions contractuals i el reforçament de les relacions interprofessionals, pot millorar –i des del meu punt de vista, ha de millorar– l'eficiència de la cadena alimentària en benefici de totes les parts, des del productor fins al consumidor. Pot potenciar aquestes sinergies en el si de la cadena i aconseguir un millor i més equilibrat repartiment del valor afegit dels aliments. I, en qualsevol cas, sempre garantint el preu del producte per sobre del seu preu de cost.

I, en aquest sentit, la proposta de debat que poso damunt de la taula és que hi hauria d'haver una adaptació de la normativa comunitària de la competència a les especificitats del sector agroalimentari, dins d'un nou marc de regulació dels mercats. I per tant resulta, des del meu punt de vista, necessària, per tal de millorar el funcionament de la cadena alimentària i augmentar la transparència en la formació dels preus permetent, per descomptat, un major grau de capacitat negociadora i d'estratègies sectorials dels productors davant dels operadors del mercat en la distribució i en la transformació dels productes agroalimentaris, d'acord amb els nous instruments que caldria incorporar en aquesta normativa.

Aquí, com vostès saben, hi ha un recent dictamen per part de la Comissió Nacional de la Competència de l'Estat espanyol i també un pronunciament ben específic de la Unió Europea sobre aquesta qüestió de la competència, que crec que ens obre moltes portes, sincerament, per poder treballar en aquest sentit i orientar la nostra acció i l'establiment de mesures que garanteixin, hi insisteixo, aquesta necessitat que el productor tingui sempre un preu per sobre del preu de cost dels seus productes.

També hi ha un aspecte, en relació amb les mesures de mercat, que em sembla important de fer-hi referència, que és el tema de la reciprocitat, en relació amb la intensificació de les actuacions d'inspecció i de control en la frontera. En aquest sentit, jo crec i aposto –ho he dit altres vegades– per demanar un principi de reciprocitat per a les importacions provinents de ter-

cers països, de fora de la Unió Europea, per tal d'evitar problemes de seguretat alimentària, problemes de sanitat i problemes de dúmping encobert. La proposta a debatre seria intentar parlar, intentar buscar el consens en relació amb intensificar les actuacions d'inspecció i de control en frontera d'aquells productes procedents de països tercers, per assegurar que entrin al nostre –a la Unió Europea en aquest cas– amb el compliment de les mesures de seguretat i de qualitat alimentària necessàries. Cal realitzar –caldrà realitzar– les actuacions necessàries per aconseguir equiparar les exigències dels productes procedents de països tercers a les que es demanen als productes de la Unió Europea, per evitar la competència deslleial cap als nostres productes –clarament insuficients en l'actualitat.

Hi hauria també un tercer apartat, en aquestes mesures de mercat, que són mesures de gestió de crisis en una futura PAC. He dit en reiterades ocasions que quan hi ha situacions excepcionals o crisis el que s'hauria de fer és disposar, en aquesta nova PAC, de mesures excepcionals per resoldre aquestes crisis. El que no pot ser és que nosaltres, la PAC, la Unió Europea, hagi de voler resoldre crisis i situacions excepcionals amb mecanismes habituals i normalitzats del que és la PAC. En aquest sentit hi ha, i ho denuncio, una insuficiència de recursos i instruments de gestió dels mercats.

En els darrers anys, com vostès saben, s'ha produït un increment de la volatilitat dels preus percebuts pels agricultors, motivat entre altres causes per l'afebliment dels mecanismes de gestió de mercats derivats de les darreres reformes de la PAC i pels desajustos entre l'oferta i la demanda, causats per asimetries a la cadena alimentària, que provoquen desajustos en la distribució dels marges econòmics de l'activitat de les diferents baules de la cadena alimentària. En aquest sentit, i per fer front a aquesta volatilitat, han estat insuficients des del meu punt de vista els recursos destinats a la regulació dels mercats en els darrers exercicis. Així poso damunt de la taula, per debatre-ho, si realment cal mantenir els actuals mecanismes d'intervenció i de gestió de mercats, complementats quan calgui amb una xarxa de seguretat que assegurï que els agricultors podran obtenir per a tots els seus productes un preu mínim que compensi, si més no, els costos de producció d'una explotació tipus de la Unió Europea. És imprescindible preveure una dotació pressupostària suficient, mitjançant la creació d'un fons de reserva, que formi part del pressupost de la política agrària comuna i que permeti reaccionar de forma eficaç i àgil –i per tant ràpida– per solucionar els problemes derivats dels sectors en crisi.

I, en tercer lloc, la proposta actual de la PAC, en aquest sentit, des del meu punt de vista –poso a consideració la valoració sobre això– no és acceptable, ja que s'externalitzen els fons fora de la PAC, la seva dotació és clarament insuficient i la seva aplicació no és automàtica. Per a tota la programació del 2014-2020, i per a totes les crisis de mercats i sectors, està prevista la dotació de 3.500 milions d'euros, quantitat des del meu punt de vista clarament insuficient i que a

més porta associada una dificultat greu en la seva gestió, tal com s'ha vist en aquest últim any.

Un quart punt que voldria tocar en les mesures de mercat serien les mesures de gestió de crisi de la futura PAC. Quan es donin les circumstàncies per declarar la crisi com a greu, caldria poder aplicar mesures al marge dels fons dels programes operatius de les organitzacions de productors de fruites i hortalisses: permetre que es realitzin retirades de productes no associats a les mateixes organitzacions, incrementar els límits de la retirada de producte i finançar la industrialització dels productes per a una més fàcil distribució gratuïta a entitats caritatives. En aquest sentit –ho poso damunt de la taula, per fer-ne la seva valoració–, caldria estudiar la creació d'estocs estratègics, per activar, en casos de crisi, abastaments greus d'alguna matèria primera bàsica. Tots aquests mecanismes haurien de ser ampliables a tots els sectors, i caldria introduir instruments de regulació de mercats de caràcter permanent, que coexisteixin amb els de caràcter públic.

I una referència molt concreta, en sisè lloc, a la desaparició del règim de quotes lliteres. També voldria afegir-hi la meua consideració. Als petits i mitjans productors els interessa el manteniment de les quotes, ja que si tenen la dimensió de l'explotació d'acord amb la quota, el manteniment de les quotes pràcticament els assegura col·locar tota la llet en el mercat i no competir gaire amb la resta. Respecte als grans productors, aparentment els interessaria un mercat lliure de llet, perquè ara no tenen accés a més quota i això els impedeix créixer. Malgrat això, Espanya és un país deficitari en quota. Es consumeix per sobre del que es produeix, raó per la qual la llet entra d'altres països, especialment des de França. I, per aquesta raó –les distàncies i la participació de capital francès–, les indústries catalanes són les que es troben en millors condicions per proveir-se del mercat francès. Això fa que els grans productors catalans, en un mercat sense quotes, es puguin trobar amb una gran competència del sector francès, que en general té menys costos de producció, i n'entra llet a preus molt baixos i per tant molt competitius. En aquest sentit, i vistes aquestes circumstàncies, estimo –crec, plantejo–: la postura més favorable per al nostre sector lleter català seria la defensa de l'actual sistema de quotes, sense possibilitat d'incrementar la producció total de la llet en la Unió Europea.

I, en setè lloc, també un comentari molt específic amb relació al manteniment dels drets de plantació de la vinya. La reforma actual de la PAC planteja que es faran desaparèixer els drets de plantació de la vinya al final de l'actual organització comuna de mercats prevista per a l'any 2015. En aquest sentit, la desaparició dels drets de plantació de la vinya comportaria un nou escenari en el qual els agents totalment nous entrarien en el mercat. Això comportaria, sens dubte, una deslocalització de les vinyes, i consegüentment de l'activitat productiva dels cellers i de tot el seu entorn. Per això, plantejo considerar que es mantingui l'actual sistema de plantació de vinyes modificant la seva

aplicació i mantenint el sostre total de producció a la Unió Europea.

En relació amb els fons de finançament i reglament de finançament –la gestió del seguiment de la PAC–, la PAC manté en aquest sentit l'actual estructura en els dos pilars. El primer pilar, com vostès saben, conformat pel Feaga, d'ajut directe als agricultors, i les mesures de mercat. I el pilar dos, el Feder, d'ajut a mesures mediambientals, de competitivitat i diversificació, i de qualitat de vida en zones rurals. Es preveu la possibilitat de transferència entre els pilars, sempre que no superi el 90 per cent del pagament mitjà als estats membres. Aquests pilars es complementen amb uns fons addicionals, però el fet que estiguin fora del pressupost de la PAC no és cap garantia que aquests diners es puguin gestionar per l'estat membre o que siguin ajuts per al sector agrari. Per tant, no hi ha cap garantia que aquests diners vagin a parar allí on han d'anar a parar, que és el sector productor. La proposta, des d'aquest reglament de finançament, inclou per primera vegada els apartats de condicionalitat, sistema integrat de gestió i control, i el sistema d'assessorament de les explotacions. Caldria també considerar, en aquest sentit, aquesta qüestió.

Parlo també..., voldria fer referència –però el temps se'm menja– als organismes pagadors i altres organismes. Hi hauria una complicada tasca dels organismes pagadors per a la realització d'aquesta declaració de fiabilitat. Augment, per tant, de les exigències sobre el control de la gestió dels organismes, de les oficines pagadores. I, des del meu punt de vista, també es retallen les capacitats de la pròpia intervenció respecte de futures revisions, autoritzacions de noves funcions a organismes pagadors, perquè sembla que habilita la Comissió a establir, mitjançant acte d'execució, l'increment dels controls realitzats per l'òrgan de certificació.

També hi ha una referència, o voldria fer-la, en relació amb la gestió dels fons, la participació financera als programes de desenvolupament rural, la suspensió dels pagaments mensuals, el tema de la recuperació dels deutes i els imports recuperats, sobre el sistema de control de penalitzacions... També caldria fer una revisió sobre la sol·licitud d'exclusió d'aquests ajuts del segon pilar.

I, en relació amb la condicionalitat, un breu comentari: a destacar la no-aplicació de la condicionalitat als agricultors que participin del règim simplificat de petits productors, recollit en aquesta proposta de reglament de pagaments directes.

I també respecte als imports resultants per les deduccions o exclusions de pagaments per penalitzacions per incompliments, la proposta de reglament redueix un percentatge important en el que els estats membres poden quedar-se: del 25 al 10 per cent. Per tant, ha disminuït l'aportació que es fa cap al sector productiu.

Vaig acabant. I a mode de síntesi voldria explicitar, des del meu punt de vista, deu punts que jo crec i considero clau per a la reforma de la futura PAC. Aquests deu punts els enumero en els següents continguts.

Primer, considerem un marc financer insuficient –considero que hi ha un marc financer insuficient. Defensaríem mantenir l'oferta dels dos pilars, d'ajuts directes i de desenvolupament rural. I estaríem, des del meu punt de vista, en contra de la pèrdua nominal del 12 per cent del pressupost de la PAC que planteja la Comissió. També crec que és inacceptable l'increment que es planteja de la taxa de cofinançament dels estats. Els estats no haurien de pagar més, sinó que hauria de ser la Unió Europea qui pagués més.

Segon punt, o segona reflexió, no estem d'acord amb el que s'anomena la «tarifa plana». En el cas que s'apliqui un nou sistema de pagament uniformitzat, aquest hauria de ser progressiu, i no 50 per cent el primer any: això comportaria uns greus desajustos en l'actual percepció. Des del meu punt de vista, hi ha molts dubtes en les hectàrees que es consideraran per al càlcul. Per tant, podríem tenir la desgràcia que hi hagués hectàrees –determinades hectàrees, o determinats cultius, o determinades zones del territori– que no entressin dins del càlcul, i per tant no serien sufragables aquestes hectàrees. I, en tercer lloc, els drets especials crec que s'han d'aplicar a les activitats ramaderes sense base territorial. Si no, podria ser, hi insisteixo, una disminució important de l'aportació que fan aquestes activitats intensives que no tenen base territorial.

En tercer lloc, en relació amb el reverdiment de la PAC, al *greening*, faig una reflexió que vaig fer també en algun altre lloc. Jo crec que l'agricultura ha contribuït, de manera majoritària i important, a preservar el que és el medi ambient i la natura. De fet, si tenim el que tenim ha estat gràcies a aquesta activitat agrària. I, per tant, considero que és excessiu condicionar un 30 per cent dels ajuts per aquestes polítiques verdes incloses en el primer pilar, que són ajuts directes. Això, com he dit abans també, complicaria –des del meu punt de vista– la burocràcia d'aquesta part, d'aquest 30 per cent de l'ajut directe.

En quart lloc voldria parlar, i n'he parlat també, de la reciprocitat i de la competitivitat. Crec que la Unió Europea ha de garantir les mateixes exigències, pel que fa als requisits de garantia alimentària, als productes de fora de la mateixa Unió Europea, tal com exigeix als productors europeus, perquè això pot causar creació de desigualtats greus, de pèrdua de competitivitat als productors i també de problemes sanitaris.

En cinquè lloc, he parlat de la regionalització en diverses ocasions. Crec que l'actual PAC significa, i vol ser-ho una altra vegada, un «café per a tots», un «café per a tothom». No ho comparteixo. Crec que s'ha de demanar la regionalització efectiva per adaptar el sistema d'ajuts a la nostra realitat productiva. Una realitat que no és només catalana, sinó que també hi ha trets diferencials en relació amb l'agricultura mediterrània que no té en compte i que no està reflectida en aquest document de la PAC. Ens sentim capaços –hi insisteixo–, en aquesta mateixa línia, de prendre decisions sobre el nostre sector agrari. I, per tant, aquesta regionalització hauria de poder comportar la gestió d'aquesta PAC per Catalunya o per la zona territorial en la qual està inclosa Catalunya.

En sisè lloc, parlar de la desburocratització, un altre objectiu del departament, del Govern de la Generalitat i de la societat en general, i també del sector agrari i ramader català. Aquesta nova PAC crec que és més burocràtica. Això representa un volum de tramitació feixuga per als administrats i també per a les administracions. I no pot ser que per un costat fem un procés de desburocratització i que per un altre costat una nova política, un nou instrument, un nou document, com és el que ens portarà l'1 de gener de 2014, tingui aquest increment de la burocràcia i dels papers en l'Administració. Aquest és un fet contrari a les actuals polítiques del Govern i per tant també de la societat, que van en la línia contrària de desburocratització i de simplificació administrativa.

En setè lloc, un apunt en relació amb la gestió de crisis. Cal que la nova PAC incorpori mesures excepcionals que millorin els mecanismes de compensació en cas de crisi. Actualment això no és possible, i els casos que hem viscut en aquests últims anys encara ho han fet menys possible. Per tant, és un instrument prioritari de negociació i d'inclusió en aquesta defensa del nostre sector agrari i ramader català.

En vuitè lloc, parlar de la volatilitat dels preus. Aquest document de la PAC no incorpora mecanismes de control de la volatilitat dels preus per causes exògenes al sector, ni de control de l'especulació. Per tant, també aquí, si hem de fer una defensa –que la fem– i una protecció d'aquest sector agrari, i del productor en concret, necessitem que hi hagi aquest control de la volatilitat dels preus per aquestes causes externes al sector, i per evitar, en tot cas, l'especulació.

En el novè lloc hi hauria, des del meu punt de vista, d'haver –i de treballar-hi– mecanismes de gestió de mercats. Crec que la PAC ha de contenir instruments de gestió de mercats que impedeixin aquesta volatilitat dels preus i que també equilibrin les forces de les parts. No pot ser que hi hagi una part que estigui sempre dominada per una altra, que hi hagi una part feble que sempre és en aquest cas el productor, i que per tant hauríem d'intentar garantir l'equilibri. I per invertir aquestes forces cal també que el document contingui instruments per fer-ho possible.

I, en desè lloc, plantejar l'excepcionalitat agrícola. Jo crec que és estrictament necessària l'activació de l'exempció agrícola de la normativa europea de la competència, tal com ja he explicat anteriorment. Jo vaig demanar, en aquesta reunió amb el ministre i amb les altres comunitats autònomes, i així es va acceptar, que l'agricultura fos exclosa de les normes de la competència. Aquesta exclusió és determinada per aquesta rigidesa d'aquestes normes i perquè en aquests moments aquesta rigidesa comporta negatives conseqüències per al sector productor. Per tant, crec que val la pena intentar lluitar i treballar en aquesta orientació.

Per acabar, i finalment, jo voldria fer una proposta. Que la comissió concedeixi la possibilitat de la compareixença –en els tràmits de la comissió– perquè qualsevol organització, o qualsevol sindicat, patrons, cooperatives, etcètera, puguin tenir l'oportunitat

de vindre a aquesta comissió del Parlament de Catalunya per fer palesa la seva veu, per fer palesa la seva opinió, per intentar expressar quin és el sentiment en relació amb aquesta nova PAC. I en aquest sentit, jo em permeto entregar al president de la comissió una llista (*remor de veus*), una llista en la qual li faig una proposta de les organitzacions que, des del meu punt de vista, podrien fer-se cridar, o ser cridats per la comissió. (*Pausa.*)

Jo sé quin és el procediment parlamentari. Per tant, han de ser vostès, com a membres de la comissió, els que acordin o no la compareixença d'aquestes organitzacions. I, per tant, jo la compartiré amb vostès i la compartiré... (*Veus de fons.*) Bé, això no ho sé, si se'ls ha girat feina. Però en tot cas la comparteixo amb vostès, per si volen fer-ho. Però en tot cas, que no hi hagi ningú que pugui quedar exclòs d'aquest debat i d'aquesta possibilitat.

Faig una crida, també, de la responsabilitat que tenim tots plegats en aquest sentit, tant des de les organitzacions del sector, com també dels grups parlamentaris, com també del Govern de la Generalitat. I per tant m'hi incloc, en aquesta crida que faig, de la responsabilitat. En aquest sentit, des del Govern de la Generalitat manifesto la meua voluntat d'estar i de treballar al costat del sector, d'intentar consensuar, convindre, acordar totes aquelles mesures que des del nostre punt de vista, conjuntament, puguin ser bones per defensar –des del punt de vista del contingut i des del punt de vista de l'estratègia– aquest nou document de la PAC, perquè sigui realment un element de dinamització de la política agrària comuna i no sigui un llast o no sigui un element negatiu. També crec que val la pena que tots tinguem la voluntat d'intentar iniciar un treball conjunt.

I finalment, doncs, els agraïments, per part meua, a totes aquelles persones, entitats o organitzacions que hagin fet possible fins ara aquest camí que hem començat a recórrer. Que espero que també puguin continuar contribuint a aquesta voluntat d'arribar a un consens i a un acord –el màxim possible, o el màxim de majoritari possible– per intentar defensar aquest sector agrari català.

I finalment un últim apunt, però que també el volia advertir. I és que nosaltres ara estem debatent la política agrària comuna. Vostès saben també que hi ha un document de la Unió Europea que fa referència a la política de la pesca comuna. I en aquest sentit crec que també hi ha la mateixa obligació, i la mateixa preocupació, en aquest cas per part del Govern de la Generalitat, sobre aquesta qüestió.

I, en aquest sentit, també els anuncio que tornaré a demanar una compareixença per, també, donar..., posicionar el Govern de la Generalitat en relació amb el document de la política de pesca comuna. És un document que ens preocupa. Crec que hem de lluitar molt també per aquest sector pesquer, estratègic en el nostre país. I per tant també en els propers dies, doncs, demanaré aquesta compareixença, per tornar a fer el mateix procediment pel que fa a l'agricultura i pel que fa a la pesca, com a sectors estratègics d'aquest país.

I també en resposta al que són les resolucions aprovades en el Parlament de Catalunya, que han d'anar orientades també a garantir que la PAC, aquest document d'Europa, pugui comportar un major benefici, un major ajut a aquest sector tan important per a nosaltres i el nostre país.

Gràcies per la seva atenció.

El president

Gràcies, conseller, per la seva exposició, i anotem la proposta de compareixences d'aquest llarg llistat d'associacions i sindicats, i la prendrem en consideració. En tot cas, ara té la paraula el Grup Socialista, la diputada Mònica Lafuente. (*Pausa.*) Deu minuts.

Mònica Lafuente de la Torre

Moltes gràcies, president. Conseller, agrai'ts per la seva compareixença, i saludar tota la part del sector que està avui aquí present, i part del Departament d'Agricultura.

Bé, com ha comentat el conseller, estem en un moment cabdal per al sector agroalimentari. Se debat la PAC, que dibuixa l'horitzó fins al 2020, no? Per aquest motiu crec que en aquests moments, i quan d'aquest tema parlem –i ho farem durant possiblement dos anys–, cal ser curosos, realistes amb l'anàlisi. Cal treballar a fons, perquè està bé també dir que no hi estem d'acord o en tot cas fer grans discursos per part de tots, però el que hem de fer és treballar tots, i amb el major consens possible. I sobretot això, consensuar les propostes amb el sector, que en definitiva és la part més important de tot aquest procés.

Dit això, tots vam conèixer, el passat 12 d'octubre, com ha explicat el conseller, la proposta de la Comissió sobre la nova política agrària comuna per al període 2014-2020. D'entrada, a mi m'agradaria fer unes quantes afirmacions, no sé si en positiu. Perquè ja arribarà el moment, quan avanci, de tota la queixa, perquè evidentment no estem d'acord amb aquesta PAC. Però sí, d'entrada, fer algun tipus de consideració. Una és que tenim PAC fins al 2020. I això m'agrada dir-ho, perquè jo recordo, fa un parell d'anys, que es discutia la possibilitat que la PAC al 2013 desaparegués, veient com anava tot, i veient els comentaris, i els parers de diferents sectors europeus, no? Doncs, bé, de moment tenim PAC fins al 2020. El que hem de fer, evidentment, és afinar i treballar perquè sigui una PAC justa. Però en tot cas de moment tenim un horitzó fins al 2020.

Una altra, el tema del pressupost. Jo no sé si dir si tenim l'ampolla mig plena o mig buida, o que ha estat un èxit relatiu, com ens va explicar a molts dels presents l'Azcarate –el senyor Azcarate– un dia que vam anar en una compareixença seva. Però, en tot cas, és que en termes nominals podem considerar que pràcticament es congela. És veritat que en termes constants, tenint en compte, suposo, la inflació i altres termes, pot baixar un 11 per cent, aproximadament. Clar, el conseller en diverses ocasions diu que està en desacord amb la fitxa financera. Conseller, evidentment. Si

baixa un 11 per cent hi estem en desacord, però no arriba al 25,4 per cent de la rebaixa que vostè va fer en el seu pressupost. I ens va voler fer entendre que eren temps difícils i que això havia de ser. Europa està passant els mateixos moments de dificultat que Catalunya i que Espanya, evidentment. Llavors, doncs, bé, podem considerar que un 11 per cent és molt. No voldríem que hi hagués aquesta rebaixa, però vostè més que ningú, i el seu Govern han de tenir arguments per justificar-ho, en tot cas –suposo.

Dit això, paper clau: el Parlament Europeu, com ha dit el conseller. Aquesta vegada, i des del Tractat de Lisboa, hi ha codecisió. Llavors jo crec que aquí tenim un paper cabdal, els governs i fins i tot evidentment els partits polítics, per incidir cadascú en els nostres grups parlamentaris a la Unió Europea, no?, i fer-los entendre la importància del sector, però sobretot del sector català, per a l'agricultura estatal.

I una altra cosa a matisar, també. A mi m'agradaria, evidentment, que Catalunya tingués veu a Europa. Però la veu la té el ministeri. Com diuen, «el Reino de España». Què vull dir amb això? Doncs bé: està bé que anem a Europa, però el que hem de fer és insistir –i aquesta sí que és una funció seva, conseller: insistir– i fer entendre al ministeri..., i en aquest cas ara tenim el dubte de qui l'encapçalarà, però insistir al ministeri, en el si de les conferències sectorials, de la importància del sector català. Anar a Europa i explicar-ho a Europa..., no hi ha espai; protocol·làriament Catalunya no té veu a Europa. Malauradament, podem dir, no? Però en tot cas sí que li demanem que, amb fermesa, defensi aquest sector i faci entendre al ministeri –al qui arribi, igual que en el passat– la importància del sector català. I que ho defensi llavors el ministeri en el si del Consell de Ministres a Brussel·les.

Un cop dit això, i com he començat, evidentment el Grup Socialista no estem d'acord amb aquesta PAC. Considerem que no respon als nous reptes dels agricultors, i s'hi regulen canvis substancials que són plenament perjudicials per al sector agroalimentari espanyol, i evidentment català, en benefici possiblement de països del nord, com s'ha anat explicant. No simplifica tràmits, perquè una de les coses que es deia era que simplificaria tràmits, i considerem que és més feixuga la tramitació ara que la que existia fins ara.

I ara diré punts que evidentment hi coincidim, conseller. En el tema de la crisi de preus o de mercat manquen mesures i fons suficients per a la gestió d'aquestes situacions. I no es resoldrien, amb les mesures que ara s'estableixen, fenòmens que hem viscut darrerament, com allò de la fruita dolça, o amb el bacteri *E. coli*. Segueixen sent insuficients. I aquí afegiria que en algun moment –a part del sector, li ho he sentit dir– s'haurien d'incloure mesures encaminades a la crisi de costos. També podria ser una bona idea.

Pel que fa a mesures de mercat, com també ha parlat el conseller, el 60, 70 per cent de les rendes dels agricultors vénen del mercat; només un 30 per cent, d'ajuts. I, en canvi, les propostes legislatives obvien aquesta part d'establir mesures de mercat. Tots som conscients que Brussel·les vol obviar aquesta part.

No es pot posar en aquest fangar perquè evidentment és un tema complex. Però els mercats necessiten un contrapoder, i un contrapoder que ha de venir de les administracions, siguin les que siguin. No es poden deixar en mans del sector mecanismes perquè ells siguin els qui organitzin aquest contrapoder. No és just. I creiem que aquí hi ha d'haver més mà de l'Administració per regular-los.

Un altre tema que també ha sortit és les normes de la competència. Evidentment, també coincidim que es demani activar l'excepció per a l'agricultura en l'aplicació de la normativa sobre la competència. Aquí dic que he rellegit darrerament també comentaris d'altres comunitats autònomes, d'altres homòlegs seus, i de gent del ministeri: tots coincidien en el mateix. Vull dir que això no és que sigui patrimoni ni d'uns ni d'uns altres. Vull dir, tots heu coincidit en el mateix des de fa molt de temps, perquè no és només d'ara. Els consellers catalans també ho havien demanat, vostè ho demana, i la resta de comunitats ho demanen. I jo crec que aquesta és la fórmula. Quan parlem de lobby, el lobby també és aquest: el territorial, l'estatal. I que el ministeri ho entengui, perquè ho elevi al Consell de Ministres Europeus.

La reciprocitat, també. No hi han mesures suficients per resoldre aquest problema amb els productes que vénen de fora.

I dubtes que es generen: els mateixos que el conseller ha anat exposant. Sobre la definició, per exemple, d'agricultor actiu. Aquí s'ha d'afinar, perquè genera molts dubtes, tal com està plantejat.

El tema de la quota base, o la tarifa plana. És veritat que possiblement per a la ciutadania sigui més entenedor això, perquè el que era complex és explicar les referències històriques. Però nosaltres sabem, i els presents saben, que això –en aquest cas, per exemple, ramaderia extensiva– no és gens just. Llavors aquí s'hauria de buscar també algun consens perquè a Brussel·les s'entengui.

I després un tema pel que fa al concepte «regió». Tinc veritables dubtes del que és i de com ho enfoca vostè. I aquesta seria una pregunta que sí que li faria, perquè ens matisés exactament el tema de la regió. Exactament, amb aquest tema, què se suposa. Perquè el que tenim clar és que els estats membres decideixen, i és una decisió política. Una regió pot ser des d'una província, una comunitat autònoma, o un país, o una comarca. O també, que ara s'hi afegeix, regionalitzar per producció. Jo tenia entès, de les reunions que vàrem fer amb vostè el diumenge famós, 16 d'octubre, que quan parlava de regionalització, vostè, patriòticament –i ho puc compartir també–, parlava de Catalunya. Avui ha dit en dos o tres ocasions que pot parlar de Catalunya o pot parlar de territoris segons producció. Que això ja és el que ja se parla a nivell estatal. Vull dir, aclareixi'ns quina és la seva postura i quina es la postura del ministeri, del mateix ministeri.

Llavors, per tot això, per unes coses i unes altres, sí que li matiso aquí que el que és més important, abans d'entrar a valoracions –i això també li ho vam dema-

nar aquell 16 d'octubre i li ho segueixo demanant, almenys jo particularment i el meu grup parlamentari—, són estudis concrets d'impacte econòmic. No sabem quin grau regionalització li interessa al nostre sector, no sabem si és millor la tarifa plana o no, si no tenim aquests estudis concrets d'impacte econòmic. Si els té, doncs, li agrairíem que ens els mostrés, o ens els ensenyés, o ens els expliqués. I si no els tenen, crec que és hora de tenir-los, perquè si no és parlar endebades, crec jo.

Pel que fa al *greening*, evidentment, també ho comparteixo. Jo crec que el sector agrari, amb escriu, compleix amb condicions mediambientals. No és just que se li exigeixi més. No és just, perquè això suposarà costos. I jo crec que el que cal és incloure les accions que ja ells porten a terme, i posar-les en valor dins d'aquestes mesures.

Dit això, pregunta que li faig al conseller sobre la regionalització: què és per vostè, o què és el que vostè lluitarà en el si de les conferències sectorials? Preguntar-li si amb tots aquests plantejaments que vostè proposa, n'hi ha algun en què alguna comunitat autònoma o el ministeri discrepen. Perquè el que li he comentat. Vaig llegint declaracions d'altres consellers i conselleres, de gent del ministeri: coincidim tots en les mateixes mesures. Vull dir... Doncs, almenys saber en quina mesura està en desacord el ministeri amb vostè o amb altres comunitats autònomes.

Només un matís: el funcionament de les comissions del Parlament les coneixem. Agraeixo personalment que demani la compareixença del sector. Això ho hauríem fet, evidentment, perquè tenim dos anys i la intenció nostra és discutir. Evidentment els grups, i suposo que per unanimitat, hauríem demanat la compareixença de tant sector com vulgui venir a compareixer, a explicar-nos el seu parer. Jo no sé si el fet que vostè ho plantegi és perquè vostè estarà aquí, personant-se, en totes les compareixences. Perquè si no és així també li demano que vostè els rebí, com suposo que deu fer, perquè ha d'«interlocutar» amb el sector des de la conselleria, que és qui té el paper més important.

Dit això, agraeixo la constitució de la comissió de seguiment. I, sobretot, que hagi dit que inclourà també la participació dels grups parlamentaris. I només li demano que es pugui fer de forma sovintejada, perquè aquest tema s'ho val.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. Té ara la paraula el diputat Joan Bertomeu, en nom del Partit Popular.

Juan Bertomeu i Bertomeu

Gràcies, president. Honorable conseller, agrair-li la seua presència i la seua presentació de la proposta de la PAC. I he de dir-li: bé, vostè ha donat lectura al que tots en som conscients, de la proposta de la PAC a nivell europeu. Ha fet una lectura i unes propostes a on

no només mos explica el que ja sabíem, que proposa la Comunitat, sinó també propostes que fa vostè, i a part propostes que ja mos han arribat a tots los partits del sector —ve a ser federació de cooperatives, sindicats o altres, que ja els inclou.

Valorem molt positivament esta proposta que es creï aquesta comissió de seguiment en un futur. Tenim dos anys per a fer este debat i fer este seguiment, i fer les propostes de Catalunya necessàries per al sector. I la realitat és que el Partit Popular lo que fem és una lectura al passat, perquè este document que tenim damunt la taula, que avui presentem i que tots n'hem fet lo rebuig —comunitats autònomes i tots los grups polítics hem rebutjat esta proposta—, no ha nascut en vint-i-quatre hores. Esta proposta, a nivell europeu, fa un any que s'està coent, que s'està fent, i que des de la mateixa Comunitat Europea hi han queixes que del Govern espanyol no hi ha hagut en cap moment les propostes necessàries per a fer una altra alternativa, no? Per tant, diuen: «Escolteu, molt bé que us queixésseu, però per què no ho heu fet abans, si fa un any que estem parlant-ne?»

O siga, esta denúncia, d'alguna manera, d'esta deixadesa del Govern, doncs, la voldríem denunciar. Igual com va fer la meua companya, l'altre dia, a la compareixença a Lleida, que hi va haver més, poder, un acte polític —així ho va denunciar, de la presentació que van fer— que no de defensa al sector, no? Així m'ho va fer arribar a mi. Com si diguera, una mica, esta presentació que fem, que s'havia d'haver fet abans i al costat del sector, i no en debats públics quan fem presentacions públiques, com fèiem abans, de campanyes electorals. Com la seua compareixença, que havia de ser abans de les eleccions i l'hem fet després. Però, bé, això són... A vegades veiem que es polititzen les coses i no estem al costat, realment, del sector.

Però deixant lo passat, ara hi ha una voluntat, una voluntat real, proposada, una voluntat que tots en som conscients, també el Partit Popular. Quan parlava la portaveu del Partit Socialista de convèncer el Govern central futur de la importància de l'agricultura i de la importància del sector, a Catalunya i a la resta de comunitats autònomes..., ja ha manifestat lo futur president del Govern que crearà de nou lo Ministeri d'Agricultura, que en el seu dia es va tancar, que lo futur ministre d'Agricultura —que encara no sabem qui és, com vostè ha dit—, doncs, ha de passar més dies a Brusselles que a Espanya, i que lo Partit Popular tenim claríssim la importància d'este sector i la defensa d'este sector.

Per tant, ara crec que lo prioritari, senyor conseller, és que..., tots sabem que l'any que ve farà cinquanta anys de l'existència de la PAC. Tots sabem que quan va nàixer la PAC, doncs, s'hi destinava un 80 per cent dels pressupostos. I, com ara deia també la companya del Partit Socialista, estem en un 40 per cent i amb propostes de reduir un 11 per cent fins al 2001..., d'un 11 per cent, que mos queda ja en un 31 per cent, no? Per tant, la primera defensa que hem de fer, suposo, des del Govern central és anar sabent realment, estos pressupostos, com se tanquen i de quins diners dispo-

sem, i realment a on anem a parar. O sigui, esta serà la primera proposta, la primera defensa que s'ha de fer.

I als objectius –després, juntament, per descomptat, amb la compareixença de tots los sectors, al costat de tots los sectors– hi entrarem després, un viatge defensat la política econòmica europea, la PAC. I defensar realment tot lo que estem denunciant que hi estem en desacord, i el finançament. Quan s'arribi a esta decisió definitiva a Brusselles, llavors arribem, l'estat membre, a les propostes que feia vostè de repartiment a nivell nacional, a les diferents comunitats autònomes, que és l'altre debat secundari que ve, i al qual lo Partit Popular estem disposats, per descomptat, a parlar i a defensar Catalunya al màxim –almenys pel que està parlant en este moment.

O sigui, és un tema que està encara immadur, que tenim dos anys per davant, que el podem defensar tots, i que esperem que al final –no vull repetir cada un dels temes que vostè ha dit, perquè tots los presents ja en som conscients– hem de ser..., una gestió conjunta de tothom.

I vostè al final també ha fet un minut –i perdone'm a mi que també li estire un minut– de la política pesquera comunitària, que també l'havíem d'entrar en debat i n'havíem de parlar. I aprofitant-ho –perquè és possible que avui sigui l'última comissió que joestic amb vostè, en la compareixença–, des del sector m'han fet un suggeriment que ignorava, no el sabia, i m'han dit que l'hi pogués preguntar.

Vostè sap que al llarg de tot l'any 2011, des de la Confraria de Pescadors de l'Ametlla de Mar, hi ha una problemàtica en lo pagament de les captures de peix fresc, concretament en lo tema de la tonyina. Que hi han pintades al carrer. No sé si li ha arribat, a vostè..., assabentat, dient: «Senyor conseller, faça el favor de solucionar el tema.» Lo tema s'està agreujant al municipi de l'Ametlla de Mar, lo sector està una mica, doncs, inquiet. I la pregunta és si realment vostès ja han pres mesures –o prendran mesures– urgents per a resoldre aquesta mancança de compliment de la llei, a on hi ha una obligació, per part de totes les captures, d'aportar a la confraria de pescadors lo percentatge corresponent en estes captures. Som conscients que l'empresa Balfegó, durant tot este any, no ha fet l'aportació. Que hi ha una discussió entre confraria i l'empresa, i que lo departament, concretament, té la solució damunt la taula. És preguntar-li si ha pres..., resultat o no del tema.

Gràcies, senyor conseller.

El president

Gràcies, diputat Bertomeu. Ara té la paraula el diputat Carmel Mòdol... (*Veus de fons.*) Perdó, l'Hortènsia Grau, en representació d'Iniciativa per Catalunya.

Hortènsia Grau Juan

Gràcies, president. Gràcies, honorable conseller, i a totes les persones del sector que ens acompanyen. Està bé que hagi vingut a explicar-nos, després de

l'acte que vam fer a Lleida..., perquè jo crec que sí que tenim temps però no ens podem adormir, perquè hi ha molts temes a tractar.

I perquè jo crec que el que no podem fer tampoc aquí, a Catalunya –ni Catalunya ni l'Estat espanyol–, el que no podem fer perquè no ens beneficiarà, és aquesta minoria de bloqueig respecte a la PAC, aquesta minoria de bloqueig que ens impedirà després negociar i treure bons rendiments. Perquè hi ha altres països que una renacionalització se la podien permetre, però nosaltres no crec que hi estiguem en condicions.

D'altra banda, com que hi han molts temes, aniré així una mica telegràficament. Nosaltres tampoc la veiem tan negativa, aquesta proposta de PAC, com ja sé..., bé, ja és públic i manifest. Sí que hi han qüestions que no ens agraden, però no pels motius que s'han exposat majoritàriament, sinó per altres. El que creiem que sí que podem arribar a consensos és en alguns temes que beneficiïn el sector. Nosaltres creiem que el pal de paller d'aquesta PAC serà el tema dels pagaments directes, o tot el tema de la definició de trams, el *cap-ping*, els percentatges i tota aquesta qüestió.

Per tant, aquí a Catalunya, quan vostè parla de regionalització, hauríem de ser capaços de fer una proposta que sàpiga conveniar aquest tractament diferenciat de la diversitat estructural que tenim aquí amb els principis bàsics. Aquí caldrà fer reformes, també internes, si és que volem treure el màxim benefici d'aquesta PAC. Perquè jo crec que el que no podem fer tampoc és mantenir l'*statu quo* que hi havia, perquè hi ha experts de la universitat –vaig llegint coses– que diuen que tampoc era tan beneficiós. Vull dir que a vegades ens aferrem a una situació que existeix, i si l'anàlitzes –bé, com fa gent de les diferents universitats– resulta que no és tan beneficiosa. Ni per a Espanya, però sobretot no ho és per a Catalunya. Per la realitat que tenim, no?, i aquí tenim des del sector del cítric, la vinya, l'olivera, muntanya... I per tant, no ens beneficiava el model que teníem fins ara.

Nosaltres, amb el tema de les ajudes directes, dels pagaments directes, creiem que –i amb això em sumo a la demanda, i vostè també ho deia, no?– és imprescindible fer un estudi d'impacte econòmic. Entre altres coses perquè també sabrem, aquests pagaments, si els podem reconnectar a objectius específics, a on fem acoblatge o no en fem. I per això necessitem tenir les xifres i l'impacte d'aquestes mesures.

Pel que fa al tema del *greening*, jo penso que aquí el que cal batallar... A veure, el que hem de batallar aquí com a agricultura mediterrània no és el *greening*. Perquè això és el futur, ens agradi o no. Jo ja sé que costa molt parlar de temes ecològics, però això és el futur, perquè les qüestions ecològiques i de sostenibilitat ambiental són el futur. I espero que a poc a poc ja ho anirà veient tothom. Però el que passa és que hem de veure que no pot ser que aquestes mesures les dicti el nord d'Europa, perquè el nord d'Europa té unes realitats ambientals... Clar, les tres mesures que proposen de *greening* estan molt bé per al nord d'Europa. Aquí ja en fem, de *greening*! Perquè si vostè va al Priorat, tal com cultivem la vinya i la mantenim, o quan

es planten els cultius de secà, l'avellana... Per tant, jo crec... Bé, i perquè tenim la Xarxa Natura 2000, perquè tenim tot el tema del segon pilar de mesures agroambientals.

Per tant, jo crec que aquí el que cal negociar és que, per exemple, tot el que s'està fent en Xarxa Natura 2000, o les qüestions..., la gent que està fent les agroambientals, no hi vagin afegides, sinó que això ja es consideri (*veus de fons*) –ja, ja ho sé que ho ha dit, és el cavall de batalla– *green*. I això, fer-ho de la mà d'altres agricultures de la regió mediterrània. Una mica, aquí, sí que fer lobby, no només de Catalunya sinó de tota l'eurozona mediterrània.

També, en això de la nova definició d'agricultor actiu, penso que és molt important definir-lo, perquè aquesta proposta naixia molt com a contrapartida a la prohibició del cobrament dels ajuts als jubilats. Per tant, s'haurà d'aclarir.

I després, també, a mi m'interessava això de suprimir les limitacions de la renda. Jo és que aquí crec que hauríem de mirar tot tipus de renda agrària. I més si volem anar a un tema multifuncional, perquè avui dia molta de la gent que es queda en el sector agrari està en energia, està en turisme rural. Per, tot això, contemplar-ho. I per això, caldrà també adequar la legislació d'aquí, Catalunya.

Amb el tema de la «penalització» que fa –«penalització» entre cometes– de la ramaderia intensiva, jo crec que aquí el que hem de fer és aprofitar-ho, bé, mirar de fer d'això una oportunitat. És a dir, un pla de transició. I, de fet, del 2014 al 2019 ja hi haurà un període de transició per veure com, aquest sector, fem que s'adapti als requisits mediambientals però que no en surti perjudicat. És a dir, algun pla pont, estudiar-ho específicament. Ja he vist que en un dels seus grups de treball que ens proposa –que està molt bé– se tractarà específicament aquest tema.

Després, hi ha un tema que ens preocupava, que és el de totes les mesures de mercat, reciprocitat, competència deslleial, dúmping. Creiem que amb això sí que ha sigut poc valenta, perquè al principi... Poc valenta, eh?, la proposta, perquè realment no ataca els problemes de mercat ni de reciprocitat. De fet, quan se li va preguntar..., no sé qui va ser del sector, que li va preguntar al senyor Azcárate els temes aquests, ell no va deixar clar si «competència deslleial» o «avantatge comparatiu». I, clar, aquí, per exemple, en el sector del vaquí, tenim tot el problema amb Mercosur. Per tant, jo aquí sí que entenc que hauríem de ser també molt belhigerants amb aquestes qüestions de garantir la reciprocitat, però sobretot el tema de la competència. O sigui, els temes d'alimentació, seguretat alimentària, deslligar-los del que són les normatives de la competència.

També important el tema de la creació: que la PAC fa molt d'èmfasi en la creació d'organitzacions de productors –naturalesa mercantil i comercial. Clar, aquí, ells, penso que quan parlen d'aquest model..., l'exemple seria el model de llet de Dinamarca, no?, que hi ha una organització de productors que compra tota la producció. I no el model, per exemple, català: per po-

sar un model semblant, el de l'avellana. Jo crec que aquí, si es va cap aquest..., hem de clarificar cap a quin tipus de model anem. I, per tant, també això: caldrà modificar el marc legislatiu català i sobretot definir les competències i les atribucions d'aquestes organitzacions de productors, i no oblidar que aquí tenim tota una tradició de cooperativisme agrari que és molt important, i que haurem de veure com lliguem aquestes dues vessants.

I, ja per acabar, una qüestió que també ens preocupa és la reserva, que vostè també n'ha fet èmfasi... Però crec que aquella reserva d'ajuts d'emergència que ha quedat fora del pressupost de la PAC, també crec que aquí hauríem de lluitar. Perquè, primer, la quantitat és insuficient. Però, segona, els mecanismes que té per posar-se en marxa faran que sigui lent. Davant d'una possible nova crisi, sigui per la volatilitat dels preus o, com ha passat ara –l'última que hem tingut, no?–, de seguretat per l'*E. coli*, fins que això no es posi en marxa... Vull dir, està muntat d'una manera que no actuaria amb suficient rapidesa.

I també creiem que la PAC no aborda –i és un tema que també haurem d'abordar– tot el tema de l'assegurança, bé, de l'estabilitat dels ingressos, de les rendes de la pagesia.

Com que no sé com vaig de temps, president..., ja està, no? Tinc més coses, però... (*Veus de fons.*) Ah, és que vaig tan de pressa que... Molt bé.

Després, hi ha altres qüestions... (*L'oradora riu.*) Altra qüestió que ens preocupava és el tema del primer pilar, segon pilar i com, a veure, totes les mesures aquestes que tenen a veure amb normatives mediambientals, o amb condicionalitat, la normativa marc de l'aigua... És a dir, com això... Penso que hi ha d'haver suficient flexibilitat entre el primer i el segon pilar, però que això no suposi intentar saltar-se aquestes mesures, perquè així com vostès ho veuen un fre a la competitivitat, nosaltres no ho veiem com un fre a la competitivitat. Al contrari, nosaltres creiem que si això va lligat al tema dels mercats de proximitat, al tema de les denominacions d'origen i productes de qualitat; si això va lligat a estabilitzar –que es puguin instal·lar– petits empresaris, petits grups, i no només a promocionar els grans grups industrials –que també hi ha d'haver aquesta agricultura, però al seu costat també ha de poder conviure el petit agricultor, el petit empresari–..., i això la PAC, fins ara, no ho ha facilitat. Per tant, aquí hauríem de mirar molt, d'acord, aquesta flexibilitat del primer al segon, però sense que això vulgui dir en cap cas que no es donen aquestes polítiques de suport, per exemple, a l'agricultura ecològica, als mercats de proximitat, a les xarxes quilòmetre zero. Que ja sé que són difícils, per com tenim l'estructura, però que sí que és possible intentar-ho i avançar cap aquí.

I de moment ja està, gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Té la paraula el diputat Carmel Mòdol.

Carmel Mòdol i Bresolí

Gràcies, president. També agrair en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya la presència, en aquesta compareixença a petició pròpia, del conseller d'Agricultura del nostre país, i donar la benvinguda a la multitud d'organitzacions que avui són presents en aquesta sala, no? Tot i que em temo que de les intervencions que tots plegats som capaços de fer, avui d'aquesta sala no en sortiran conclusions, eh? Vull dir, ni de l'exposició del conseller, ni de les exposicions que els diversos portaveus estem fent.

Jo, de totes maneres, vull assenyalar que sí que trobo en la línia encertada la constitució de la comissió de seguiment i que es vulgui donar dinamisme en aquesta comissió, de manera que arribem a una sèrie de conclusions pràctiques i ben travades entre els diversos components de la societat catalana –els parlamentaris, les federacions, les cooperatives, les organitzacions agràries, els productors, en definitiva, la indústria també–, per anar a buscar una posició el més comuna possible, que ens permeti dinamitzar totes les forces que siguem capaços de dinamitzar entre tots per obtenir els nostres objectius.

Clar, però un a vegades té la... Hi ha una sèrie de factors que hauríem de deixar assentats, probablement. I no considero... Tot i que m'ha agradat molt, eh?, que el conseller hagi dit que tothom que vulgui comparèixer aquí, a aquesta comissió, estarà molt bé que ho faci. Ja sap tot el sector que aquesta comissió –ho va ser durant la passada legislatura, també– és una comissió absolutament oberta i transparent, en el sentit que tothom que hi vol vindre hi és ben acollit, perquè volem saber el que passa a cada àmbit concret. Però no sé si el procediment, per al tema de la PAC, és la millor de les fórmules. Perquè, bé, sí, quedarà, diguéssim, als diaris de sessions del Parlament quina és la posició de cada grup i de cada organització i de cada... Però, senyor conseller, del que es tracta és que, en la mesura del possible, en la negociació de la PAC, si hi ha algunes coses que no ens són favorables, mirem de convertir-les en favorables, i que finalment puguem presentar un balanç de la feina feta.

Tindrà Esquerra Republicana al seu costat per a tot, en això. I a més a més, si hi posem el coll i al final nos estavellem, nosaltres no li ho recriminarem. Perquè –i ho dic amb aquesta franquesa– tenim un alt sentit del que és la política, i oposició en pots fer de moltes maneres, però forma part del tarannà almenys de determinada gent fer una oposició responsable.

La primera cosa que hem de saber, si la cosa és tan grossa..., que realment hi podem actuar o no hi podem actuar. És a dir, no té massa sentit que escalfem el conjunt de la dinàmica de discussió social del nostre país en aquesta qüestió si finalment, al final, ho decidiran tres. Vull dir, aquest és el diagnòstic que hem de saber: qui és el que decideix i de quina manera hi podem influir en la línia que a nosaltres ens interessa. I llavors, si hi ha possibilitats, si realment es pot fer, és mobilitzar cada un dels organismes: la federació de cooperatives està connectada internacionalment; els grups parlamentaris tenen els seus homònims a

Brusselles; les organitzacions agràries també; les organitzacions de productors també. Es tracta de si som capaços –i aquí sí que, conseller, d'una forma molt clara això ho ha de liderar vostè–, diguéssim, de mobilitzar tota aquesta força en la consecució d'un objectiu comú. Però per a això el primer que hem de saber –i això només ho poden fer vostès– és, en base als esborranys que ens estan arribant... És a dir: «Escolta, amb aquest esborrany, en aquest supòsit, la foto de l'agricultura catalana a futur, i els rèdits que la PAC li reportarà, són aquestos: hi perdem tant, però hi guanyem quant.» Jo, sincerament, a hores d'ara no sóc capaç de definir-me sobre aquesta qüestió.

També hem de saber: si aconseguim aquest objectiu –que ens fixem–, arribarem fins aquí. Perquè creiem que és la manera de treballar, no? Tenint en compte les noves tendències que hi ha a nivell de mercats i a nivell mundial, i la força que tenen, segurament un dels factors importants, importants –i és una de les poques referències concretes que faré– que s'hauria de tocar és el tema de les reaccions ràpides, amb fons suficients i amb operativitat suficient, en situacions de crisi. Hi ha d'haver... I, si no la fa Europa, potser som nosaltres qui hem de portar aquesta proposta al ministeri i a Europa. És a dir, com constituïm l'observatori que sigui el que, en un moment determinat, activi automàticament una mesura. Que no depengui ja tant del debat polític, que pot durar setmanes o mesos, per obtenir, per tirar endavant conclusions que potser faran tard, eh?, sinó que hi hagi mecanismes automàtics. I que l'observatori aquest el componguin, doncs..., no ho sé, si parlem de fruita –per ser una cosa molt tocada enguany, no?–, que siguin les organitzacions de productors dels diversos països, que diguin: «Escolta, els costos són aquestos.» I, a partir que baixen en un moment determinat –la mitjana baixa per aquí–, hi ha d'haver reacció automàtica de mercat amb unes línies determinades. Sabent que això és intervencionisme. Però si volem mercats justos haurem d'acabar intervenint, perquè si no els mercats ja sabem que són salvatges, no?

A nosaltres ens agradaria que en aquestes reunions se fixés quines són les prioritats. Evidentment no ho podem abastar tot. Podem expressar el nostre grau de malestar, però jo crec que aquesta societat, precisament ara que requereix esforços suplementaris per sortir de la crisi, ha de passar d'assenyalar un estat d'ànim a intentar una política molt més compromesa i molt més activa. El que detecto al sector és que hi han ganes de fer-ho, i segurament a aquestes comissions que vostè plantejava –que jo crec que des del punt de vista d'efectivitat seran fonamentals– el tema és arribar-hi amb una agenda de treball concreta, ben estipulada, fixar-mos uns objectius i lluitar per ells, cadascú des de la seva posició.

Ara, si no hi arribem, ara hi ha la generositat per dir: «Escolta, això no hem pogut. És a dir, la força que requeríem per a això no la tenim.» Catalunya encara no és un estat, eh?, i ara no estic portant l'aigua al meu molí, però aquesta és la realitat. Hem de jugar sabent que aquesta és la realitat de la partida. Ara, si hi ha qüestions en les quals podem influir, ho intentem.

I també han de saber, els responsables, que havent-ho intentat..., aquell que ens ha dit que no, que això no val. Perquè d'aquesta manera també ens mourem molt més bé a nivell estatal i molt més bé a nivell europeu.

President, em queda temps, encara, o estic al límit? *(Pausa.)* Ah, gràcies.

El que li demanàvem, no? Els grups de treball, que mos els hem apuntat, els trobem encertats. Vull dir, el tema de la fitxa financera: que es pugui saber realment com això influirà sobre el sector en base al supòsit, i sobre quins aspectes del conjunt de la... Hauré d'aprendre –ho haurà d'aprendre vostè, però ja li ho avanço: li farem costat, si així..., és absolutament responsable– quins sectors prioritzarem, o quins àmbits, perquè segurament no es podrà tocar tot. I aquest és un àmbit, també, de l'agricultura, que en part és una decisió que està per prendre, encara. Sabem quins són els importants, però no s'ha apostat decididament, políticament, i s'ha pres aquesta mesura –que pot ser impopular en segons quins segments, però sempre pots corregir-ho després– de definir les prioritats, que és allò que ens assegura no només els pròxims cinc o sis anys sinó pensar en la futura generació.

Perquè si considerem aquest sector, que és el que hauria de fer Europa –i, de fet, parcialment ho fa, eh?, perquè manté el pressupost encara que sigui en unes condicions determinades de deflació, vull dir de descompte d'inflació–, si aquest segment és tan important per al país, i tots ho tenim això molt present, i tots sabem el que passaria en una condició de crisi alimentària –és a dir, que un dia baixéssim a baix al carrer i trobéssim el supermercat desabastit, tots sabem el que passaria: es generaria el pànic, eh?; si ens trobem sense llum, no passa el mateix; si ens quedem sense menjar, ja és una altra qüestió–, llavors aquesta qüestió, com li deia, home, hem de mirar d'enfocar-la amb el màxim de generositat possible, però sabent que hi ha uns objectius determinats de país.

Nosaltres aprofitem que avui compareix aquí, li desitgem que el pressupost que els pròxims dies sabrem... *(Veus de fons.)* No, no, ho haig de fer, ho haig de fer. Que tingui un bon pressupost, que no... *(Veus de fons.)* Escolti, havent posat, diguéssim, ja, la carta de presentació damunt de la taula... Ja l'hi van tocar l'any passat, vostè ha defensat la posició i ho ha fet amb elegància, però jo crec que no pot permetre que aquesta altra vegada, si fem cas a allò que es va dir al Parlament de Catalunya, la proposta de resolució que es va aprovar per unanimitat, el Govern de Catalunya... L'any 2011 ja ha passat, nosaltres ja el tenim descomptat, pràcticament. El 2012 no es pot tornar a repetir la mateixa circumstància, perquè el sacrifici ja va ser molt gros per al sector.

És aquí també on nosaltres posarem, diguéssim, el nivell de mesura per saber si el Govern de la Generalitat realment té un compromís fiable i efectiu.

El president

Gràcies, senyor diputat. Ara, per absència del representant, del diputat del Grup Mixt, passaríem final-

ment a la intervenció de la diputada Dolors Rovirola, en representació del Grup de Convergència i Unió.

Maria Dolors Rovirola i Coromí

Gràcies, president. En nom del Grup de Convergència i Unió m'afegeixo també a la benvinguda que han fet els portaveus que m'han precedit en l'ús de la paraula a totes aquestes persones que avui ens acompanyen en aquesta comissió.

I, per descomptat, també agrair al conseller aquesta compareixença. És bo que quan hi ha assumptes tan importants per al país ell mateix pugui demanar la compareixença i que ens expliqui les actuacions que s'estan duent a terme per defensar els nostres interessos, els interessos de Catalunya. I sabem que ho està fent en aquests moments i ho ha estat fent durant molt de temps durant aquest any.

Per això no comparteixo les paraules que ha dit el portaveu del PP, el senyor Joan Bertomeu, quan ha dit que hi havia una deixadesa del Govern en aquest sentit. No podem estar-hi menys d'acord. Tenim una relació de reunions que ha fet el conseller des de principis d'any, quasi es pot dir, fins ara. I també s'han intensificat molt aquest mes d'octubre, quan hi va haver la presentació oficial. I no crec que hi hagi hagut res d'electoralisme, sinó que s'ha produït en el temps que s'ha produït i res més.

S'ha dit també que malgrat que no tinguem representació directa als òrgans de representació de la Unió Europea, Catalunya no pot situar-se al marge d'un tema que és vital per al nostre futur i per al nostre sector agrari. En aquest sentit, s'ha de cercar vies de participació en grups de treball. La comissió de seguiment serà una molt bona eina i ja tenim des d'aquesta tarda la primera convocatòria que ens ha fet el conseller per poder treballar-hi, que ha de servir per donar a conèixer la nostra opinió i defensar-la amb el màxim d'energia.

Conseller, sabem, com ho hem dit abans, que treballa intensament en aquest tema cabdal per als nostres pagesos. Vostè ho ha exemplificat extensament. Des de Catalunya es defensa que la nova PAC respongui a les nostres necessitats i interessos, i al que produïm, i que també solucioni els reptes de la nostra indústria agroalimentària.

Catalunya en si és una petita fracció de la Unió Europea, la Unió dels 27. Els habitants representem un 1,50 per cent de la població europea, i el nostre PIB, per sobre de la mitjana europea, representa l'1,71 per cent del PIB de la Unió Europea. Però la nostra realitat agrària està condicionada per la nostra realitat física. Tenim un país amb molt de relleu, amb moltes muntanyes, amb molts pendents superiors al 20 per cent; un 59 per cent és àrea forestal i una tercera part de la superfície està qualificada com a sòl protegit. Un altre factor que condiciona és la pluviometria, cosa que hem vist en aquests darrers dies, que és escassa a moltes comarques, i a vegades, doncs, plou massa.

Però, tot i tenint aquestes limitacions naturals, Catalunya ha apostat per desenvolupar una potent rama-

deria intensiva, sobre la qual s'ha consolidat una important indústria alimentària. Aquesta especialització d'aquesta ramaderia intensiva la diferencia de l'Estat espanyol i també d'Europa. I, quant a l'agricultura, és clarament mediterrània –el sector de l'horta, de la fruita, dels vins, dels olis, etcètera–, de prestigi internacional. Com a resultat, avui Catalunya és una de les primeres regions europees en indústria alimentària.

Vull destacar també que aquest treball que han fet els nostres pagesos, aquest esforç del sector, s'ha traduït en una recuperació demogràfica del món rural. Les zones rurals tenen els nivells de renda disponible per habitant més alts de Catalunya. S'ha reduït de forma considerable l'ús de fertilitzants i el consum de productes fitosanitaris. Per tant, s'han fet molts de deures.

I, vistes aquestes diferenciacions amb la resta de l'Estat i de la Unió Europea, conseller, des del nostre grup volem incidir en uns quants punts, tres o quatre punts, perquè veiem clarament que aquests punts s'han de defensar.

Per una part, el primer punt és la regionalització. Vostè ha fet molt d'èmfasi en aquesta paraula avui: regionalització sobre la PAC. S'ha d'apostar per una PAC que tingui en compte aquestes diferències geogràfiques i els condicionants socioeconòmics. Catalunya ha de poder decidir i gestionar la part del sobre que li correspongui. És evident que no totes les zones de l'Estat han avançat en els mateixos termes d'innovació, de tecnologia, de professionalització, d'investigació. La PAC, en aquest sentit, ha de donar suport al nostre model productiu. Els ajuts han d'estar vinculats a la productivitat i a la professionalització, a la investigació, com he dit abans, i s'ha de contemplar, doncs, aquesta regionalització més que mai.

Quant a les mesures mediambientals, creiem que no contempen l'esforç que ha fet la nostra ramaderia fent plantes de biogàs, canvis en el sistema d'alimentació per reduir els gasos, fertilització orgànica, etcètera. Ni tampoc s'ha tingut en compte la importància social i territorial que genera l'activitat: fàbriques de pinsos, indústries agroalimentàries, transports, indústries càrnies, etcètera. Tampoc s'han tingut en compte els alts costos de producció, que no poden repercutir en aquest sentit. S'ha de garantir, com hem dit sempre, que els preus dels productes es paguin per sobre del cost, i també s'hauria de garantir un contracte obligatori per assegurar un preu just al pagès. Hi ha d'haver més intervenció i control dels mercats financers en matèries primeres.

El segon punt: s'hauria d'estudiar l'excepció agrícola de la normativa europea de la competència –vostè també hi ha fet incidència, conseller– per lluitar contra la crisi de preus i de costos. No pot ser aquests canvis de preus que tants perjudicis causen a la nostra cadena alimentària, especialment als productors. S'haurien d'aplicar mesures per ajudar a equilibrar els preus agrícoles.

Tercer punt: s'ha de treballar perquè les explotacions ramaderes sense base territorial tinguin dret de percebre les ajudes directes de la PAC. El sector ramader surt molt perjudicat d'aquesta nova PAC i això

ens preocupa, sobretot per la ramaderia intensiva. I, a més, es vinculen les ajudes a les hectàrees de terreny. Aquest sector, que també ha vist com s'incrementen els preus dels cereals, tot i així ha mantingut la seva activitat –tot i, contínuament, tenir-hi pèrdues. No pot ser, doncs, que es castigui a tots aquells que han apostat per la innovació de les seves explotacions i ara no puguin competir amb la resta de productors de la Unió Europea que sí que rebran aquests ajuts.

Quart punt i també molt important: la competitivitat en països de fora de la Unió Europea. S'ha d'exigir que els productes importats siguin produïts amb els mateixos requeriments productius, ambientals, socials i de seguretat alimentària que els produïts a la Unió Europea. S'ha de disposar d'una informació clara del seu origen i dels controls que han d'haver passat. Si no, no podem competir de cap de les maneres.

Considerem que des de Catalunya hem de treballar plegats –s'ha dit aquí per part de tots els grups parlamentaris..., i tot el que ens puguin aportar les diferents organitzacions representants del sector, que escoltarem molt atentament a les diferents compareixences. En definitiva, demanem que fem pinya per defensar els interessos del nostre sector, tot i sabent que haurà de ser el Govern espanyol qui defensi la nostra posició.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Ara, bé, el conseller té mitja hora com a màxim per a la seva segona intervenció.

El conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats. Bé, en primer lloc permetin-me que els agraeixi el to utilitzat, en general..., i amb matisos, si vostès volen, però també la visió positiva i la predisposició de treball conjunt d'aquesta Comissió d'Agricultura del Parlament amb relació a aquest instrument que per mi ha de ser la principal preocupació i la principal ocupació, no només del Govern de la Generalitat en aquests primers mesos.

Perquè hi ha una afirmació que ha fet la senyora Lafuente que la comparteixo i la vull exaltar, diguéssim, no?: «Tenim PAC.» No fa tants anys, fa un any, que deien que no hi havia PAC. No dos, sinó un; fa un any que es qüestionava la PAC. I, per tant, tenim una PAC, tenim un pressupost. Òbviament que hi ha aquestes reduccions, i intentaré... Igual que vostès, quan hi havia la reducció del pressupost del departament, l'han criticat, també permetin que si hi ha una reducció del pressupost de la PAC també nosaltres siguem capaços de criticar-la, no? Però, en tot cas, d'intentar veure com nosaltres podem fer aquesta defensa.

El senyor Bertomeu, com a representant del Partit Popular, demanava la defensa del pressupost. El defensarem –després em referiré a la seva intervenció, no?–, però jo crec que l'hem d'aprofitar, aquesta PAC,

l'hem d'aprofitar en la línia del que també el senyor Carmel Mòdol i la senyora Dolors Rovirola acaben de dir en les seves intervencions. Jo crec que val la pena tenir clar quin és l'objectiu, marcar-lo, marcar-lo entre tots.

I, en aquest sentit, algunes de les intervencions amb relació a aquesta compareixença, a l'acte que es va fer el dia 16 d'octubre, etcètera, també deixin-me... Aquesta voldria ser –o vol ser, en tot cas– la meua intenció, no?, el punt de partida a partir del qual intentar trobar un consens català per defensar la PAC. Perquè fins ara, certament, hi havia el 12 d'octubre la presentació –el senyor Bertomeu hi ha fet referència. Jo he entès o he interpretat..., si no és així m'ho corregirà, senyor Bertomeu. La seva crítica segur que anava cap al Govern de la Generalitat, però jo m'he volgut prendre tota la crítica que vostè ha fet amb relació al Govern i a la passivitat del Govern amb relació a l'Estat. Perquè li he de dir que els *timings* que hi ha –o que hi ha hagut, en aquest cas– en això són: primer, tots els esborranys que han sortit de dins, filtrats, de la Comissió Europea han estat inútils, perquè s'han canviat els plantejaments de la PAC des de l'esborrany que va sortir fins al plantejament del 12 d'octubre. Per tant, aquí tenim un problema. És a dir, per molt que haguéssim treballat tots els esborranys que sortien –filtrats, eh?, interessadament o no– del que és la PAC han estat inútils, perquè el plantejament al final ha estat radicalment diferent.

Segona consideració, nosaltres tenim la primera orientació del que és la PAC el 10 o el 20 d'octubre del 2010, que la Comissió fa un plantejament..., fa una comunicació –la paraula és aquesta: fa una comunicació– em sembla que era el 10 o el 20 d'octubre del 2010. Aquesta comunicació que es fa el mes d'octubre del 2010 ha set compartida pel Govern de la Generalitat de Catalunya, present a les conferències sectorials, i per totes les altres comunitats autònomes. I ens hem pronunciat amb relació a aquest document. Críticament, també, òbviament, perquè enteníem que hi havia coses que no les compartíem, no? Aquest document ha servit de base després perquè la Comissió acabés de perfilar el seu document final. I, fixi-s'hi, parlo del 10 o 20 d'octubre del 2010, i el document de la Comissió de la PAC és del 12 d'octubre del 2011, no? Per tant, un any després es va fer això. Per tant, jo crec que aquest voldria ser el punt de partida d'aquesta comissió, d'aquest treball conjunt, d'aquesta recerca de consens per intentar buscar això.

Hi ha una consideració que no me'n puc estar i que vostè l'entendrà. Si el dia 16 d'octubre se m'acusa d'electoralisme per intentar convocar els sindicats, federació de cooperatives i grups parlamentaris en una reunió, un diumenge al dematí –perquè estàvem en portes d'eleccions i volíem fer electoralisme–, vostè no em pot criticar ara que no hagi comparegut fins ara. Perquè si a mi el 16 d'octubre vostès em diuen que sóc electoralista amb aquesta compareixença que vaig fer, o aquesta petició de reunió, si jo comparec abans de les eleccions vostès em crivellen –vostès em crivellen. He fet..., he deixat passar les eleccions i el primer dia possible després de les eleccions –van ser

diumenge, avui estem aquí– hem convocat el sector, hem convidat el sector. Vostès hi són, i entenc, interpeto, que hi ha una voluntat positiva de treball, de consens, i per tant de col·laboració. Que jo m'hi poso, jo no vull cap protagonisme: jo simplement poso el debat sobre la taula, intento obrir una dinàmica de treball conjunt i especialment vinculada al consens que hi pugui haver sobre això, i a partir d'aquí, doncs, intentar treballar pel sector, no?, que és el que a mi em porta a estar avui aquí, treballar pel sector i defensar aquest sector.

Una mica contestant la senyora Hortènsia Alonso: els objectius de la PAC són tres, i hem de treballar... (*Veus de fons.*) Hortènsia Grau. Hortènsia Alonso no, era... (*Veus de fons.*) No, no, no, estava pensant en el director general de relacions amb el Parlament, que es deia Fèlix Alonso. Hortènsia Grau, vostè disculpi. No, no sé per què, perquè deuen ser del mateix partit o..., en fi.

Objectius de la PAC són tres: el d'intentar produir aliments, mantenir la renda agrària –vostè els ha dit– i després intentar conrear la terra que estava «desconreada», no? Per tant, les orientacions de la PAC són aquestes. Diu: «No ho trobo tan malament, no la veig tan negativa, la PAC.» Jo crec que el que hem de fer és intentar garantir que nosaltres a Catalunya podem fer això, aquests tres objectius. I a partir d'aquí, si compartim, com deia el senyor Carmel Mòdol, aquest objectiu i aquesta finalitat del treball, jo crec que ho podem orientar amb això.

Deixi'm tornar al senyor Bertomeu. Vostè s'ha –interpreto– acomiadat d'aquesta comissió, vostè ha estat elegit diputat a les Corts Generals per Tarragona. Li desitjo que tingui força èxits i que realment pugui fer una feina en defensa del sector agrari català en el Parlament espanyol. Jo també, si m'ho permeten –tot i l'estima que sap vostè que li tinc–, l'emplaço que les properes vegades que el Congrés de Diputats hagi de plantejar i votar aspectes que van referits i vinculats al sector agrari català vostè voti en favor de Catalunya, vostè tingui la capacitat de votar en favor de Catalunya, i per tant que defensi aquells plantejaments que segurament nosaltres des d'aquí intentarem fer arribar.

També volem fer arribar a l'Estat espanyol aquests plantejaments que des d'aquí, amb el màxim consens... Òbviament no puc garantir –ni jo ni ningú dels que hi ha aquí presents, siguin diputats o no siguin diputats– que aquí tindrem una unitat garantida. No, no ho sé, però en tot cas sí que aquelles persones..., aquí no veig ningú més, em sembla que no hi ha ningú més. Però vostè, com que tindrà aquesta responsabilitat en els propers dies, jo l'emplaço a això: que sigui capaç també de defensar i de votar en favor de les propostes de Catalunya. No del Govern de la Generalitat, no del Parlament, però sí en tot cas les que puguem –unànimement, o majoritàriament, o amb un màxim consens– intentar fer en aquest sentit, amb aquesta orientació, vinculades també –hi insisteixo– a l'agricultura, no?

Comparteixo la percepció que han fet el senyor Mòdol i la senyora Lafuente sobre insistir al ministeri de la importància del sector català, evitar la frustració i ser capaços de mobilitzar. Nosaltres ho hem intentat fer. Després la senyora Lafuente m'ha preguntat exactament sobre un document sobre el ministeri i altres comunitats autònomes que ja li contestaré, no? Però ho hem intentat fer en totes aquestes oportunitats que hem tingut, i aquestes convocatòries de la conferència sectorial..., d'intentar per activa i per passiva, per passadissos i per taules, intentar defensar el sector agrari català, no?, intentar no portar-hi la frustració. No en tinc la intenció, ni sóc persona que aixeco molt els ànims per després frustrar-los, perquè crec que és una manera molt difícil i molt dolenta d'anar-hi.

Però en qualsevol cas nosaltres hem participat en la conformació de l'opinió de l'Estat. En el document últim que hi va haver, que va ser un dels documents que es van portar a consideració el dia 16 d'octubre en aquella reunió a Lleida, hi hem participat. Però també li he de dir que de l'acord que hi va haver –implícit, si vostès volen–, d'aquell document del 16 d'octubre, l'endemà el que es va fer és..., per part del Grup Popular i de les comunitats autònomes presidides o governades pel Partit Popular, es va presentar un document alternatiu al que havíem parlat i al que havíem consensuat, al que havíem parlat i valorat el dia abans, no?

I al final l'Estat i totes les comunitats autònomes, totes sense excepció, vam aprovar un únic document que contemplava bàsicament els punts essencials de desacord: l'agricultor actiu, el tema del *greening*, el tema del *capping*, etcètera –tots aquests que hem dit–, de gestió de mercats, etcètera, no? I, per tant, ara per ara l'únic document públic que hi ha aprovat en conferència sectorial és un document consensuat de l'Estat espanyol amb totes les comunitats autònomes. Cap comunitat autònoma es va desvincular d'aquest acord, perquè va ser fet i elaborat entre tots.

Per tant, avui partim d'aquesta base. Jo hi sóc, en aquest... «Jo hi sóc»: com a Govern català jo vaig donar la conformitat a aquest document. Per tant, podem compartir-lo o no. Totes les comunitats autònomes, inclòs l'Estat, participen d'aquest document, no? I, per tant, jo crec que el que hem de fer és intentar seguir aquestes pautes, intentar incidir en l'Estat, i que la conformació de l'Estat sigui també previsorà o sigui també..., o que contempli la reivindicació del que podem fer des del Govern de la Generalitat i des de Catalunya.

Un altre dels aspectes que se n'ha parlat, i la senyora Lafuente l'ha posat en relleu i m'ha interpel·lat directament..., sobre el tema de la regionalització. Jo li..., vostè mateixa s'ha contestat la pregunta, en el sentit que, moltes vegades... A Europa es parla de regions, i les regions a Europa no necessàriament són o comunitats autònomes o només comunitats autònomes. Per tant, partint d'aquesta premissa, quan vostè diu: «Què entén vostè per regionalització?», jo puc entendre dos coses: o és només i exclusivament comunitat autònoma, o àrees similars de producció.

Quina opció..., opto jo avui, en aquests moments? Jo no puc optar a cap, perquè necessito quin és l'impacte econòmic que tindrà la PAC sobre la nostra agricultura, i en funció d'aquest document i d'aquest coneixement, a partir d'aquí decidir. Jo seria irresponsable, em sembla, si jo ara, doncs...: «Escolti, la regionalització vol dir que Catalunya, exclusivament Catalunya, ha de gestionar la PAC.» Perquè podria anar en contra dels interessos del sector agrari català. En la mesura que nosaltres puguem tenir informació dels estudis d'impacte de Catalunya... Però jo ja saben que a vostès els incideixo –no a vostès, sinó que ho he dit varies vegades– amb relació que nosaltres necessitem i estem fent i elaborant l'estudi d'impacte català. Per a nosaltres, és la nostra percepció de l'estudi d'impacte. Que quan el tinga el posaré a la seva disposició, i a més a més el podem debatre, el podem qüestionar, el podem valorar, i el podem valorar no només nosaltres com a grup parlamentari sinó també el sector. Per tant, quan el tinguem el posarem a disposició. Però en funció d'aquest estudi, i que vegem quin és l'impacte que pot generar en el nostre sector aquest estudi, a partir d'aquí, òbviament, nosaltres el que farem és decidir si aquesta regionalització que demanem està molt més concretada en l'àmbit exclusiu de comunitat autònoma o podem fer altres extensions que siguin per zones de producció, etcètera. Que, com vostè sap, potser també seria possible en funció del que l'Estat determini o pugui acordar o pugui permetre, no? Per tant, aquí també hi ha una feina a fer amb relació a l'Estat.

Per tant, no és que no li vulgui contestar a la pregunta, senyora Lafuente, sinó que jo crec que necessitem informacions per poder determinar després què és el que ens interessa, no? Aquí hi ha aspectes de la PAC... Que no ho he dit abans, però en tot cas potser m'he basat, d'una manera molt voluntària, o involuntària, a recalcar quins són aquells aspectes que jo poso en consideració de la comissió –«comissió»: vull dir grups parlamentaris més sectors–, perquè puguin ser valorats. Però hi ha aspectes positius. Aquí veig que n'hi ha, representats: escolti, la ramaderia extensiva tindrà, jo crec, beneficis amb això –pel que s'ha dit–, de manera contrària a la interpretació que han dit fins ara. Per tant, aquelles explotacions de ramaderia intensiva, i especialment també vinculades al que és la protecció de les races autòctones, jo crec que tindran una bona acollida i un bon efecte, una bona influència amb relació a aquest sector, no? Per tant, també val la pena que puguem destacar aspectes positius, i preservar-los –i preservar-los–, perquè segurament aquest tipus de ramaderia que hi ha al nord d'Europa, com s'ha dit en algunes intervencions –que és la que condiciona aquesta PAC, que no té en compte l'àmbit mediterrani–, en aquest sentit sí que pot ser beneficiós per a aquelles zones que potser poden tenir aquest tipus de ramaderia, no?

Per tant, també no només hem de fer una feina d'intentar detectar aquells elements negatius del que és el document de la PAC, per intentar corregir-los, sinó també intentar protegir aquells elements de la PAC que poden ser importants i que poden ser determinants per als nostres sectors productius, i per tant, a

partir d'aquí, puguem consolidar-los des d'aquest punt de vista, no?

Hi ha hagut diverses intervencions sobre la compareixença de les organitzacions a les comissions del Parlament. Jo respecto... Òbviament, vostès saben, coneixen, i jo també conec, com funcionen les comissions informatives, no? Aquí no hi ha cap ànim de res, simplement d'intentar que hi hagi una constància pública, com deia el senyor Mòdol, en l'acta del Parlament. Em sembla necessari, també –un document tan important i tan necessari en els propers anys per al nostre sector–, que puguin venir i comparèixer en aquesta comissió. Òbviament, intentaré seguir-les totes. La dinàmica del Parlament a vegades és incompatible amb la del Govern per moltes raons que vostè també coneix, no? Però, òbviament, si no hi sóc jo hi haurà persones del departament que faran el seguiment estricte d'aquestes compareixences. Que, hi insisteixo, també podran fer-la, sigui perquè hi estaran i formaran part d'aquesta comissió a què els feia referència, o perquè, amb aquesta possibilitat telemàtica de poder fer les aportacions via internet, etcètera, també podran fer les seves aportacions. Però em semblava una formalitat i, a més a més, si m'ho permeten, una solemnitat que es pogués obrir les portes del Parlament de Catalunya –la Comissió d'Agricultura– perquè les organitzacions poguessin venir i poguessin facilitar la seva opinió amb relació a la PAC.

En qualsevol cas la meva proposta és humil, en el sentit..., escolti, jo faig una proposta. Vostès –aquí sí que només vostès– han de ser qui ha de decidir qui pot comparèixer o qui no pot comparèixer, i a partir d'aquí les compareixences seran les que vostès determinin. Però en qualsevol cas sí que vull deixar ben clar que no és cap voluntat de condicionar la voluntat sobirana del que és el Parlament ni, òbviament, dels diputats i diputades de cadascun dels grups parlamentaris d'aquesta cambra, no?

Del seu Partit Popular hi havia una apellació, també, una interpellació directa que vostè em feia amb relació a la pesca. Hi insisteixo, jo demanaré una compareixença per al tema de la política de pesca comuna. També crec que hi ha una preocupació important al nostre sector que cal defensar i que cal que... Des del meu punt de vista, potser tornem també a fer un punt de partida i un intent de buscar consens per intentar també influir i incidir en aquest aspecte.

Del tema de la confraria de l'Ametlla i de l'empresa tonyinaire d'aquest municipi també, no? Que li quedi clar: el Govern de la Generalitat l'única intenció que té és d'observar la llei i aplicar la llei. Les relacions privades i mercantils entre dos agents han de ser resoltes en els òrgans que ells creguin oportuns, des del punt de vista de la mediació, des del punt de vista dels jutjats o des del punt de vista del que sigui. La nostra preocupació és que es compleixi la llei. I, en aquest sentit, pronunciaments que hem fet nosaltres van en relació i en orientació del que és l'estricta compliment de la llei que ha aprovat aquest Parlament de Catalunya, d'altra banda. Per tant, no hi ha cap altra voluntat ni de perjudicar ningú ni de beneficiar ningú, sinó simplement de l'estricta compliment de la llei.

Per tant, en aquest sentit no tinc cap altra observació a fer, més que la conducta absolutament escrupolosa del departament de fer complir la llei en aquest sentit i d'advertir també que hi ha altres procediments fora del que són les administracions públiques per dirimir aquells aspectes de relació privada mercantil entre els uns i els altres, en aquest sentit.

En relació amb una part de la intervenció de la senyora Hortènsia Grau, d'Iniciativa per Catalunya Verds (*rialles*), sobre el *greening*, jo crec que compartim el plantejament. I en aquest punt, m'agradaria..., escolti, miri, jo sóc més ecologista que vostè, més ambientalista que vostè. No em guanyarà en ambientalisme, en aquest sentit, no? Per tant, jo el que vull fer és defensar aquesta concepció de l'agricultura del nostre país, tradicional, absolutament generacional, de tradició ancestral, si em permet l'expressió. Ells han preservat el patrimoni que tenim, i per tant el que no pot ser des del meu punt de vista és que una concepció, en aquest cas, o una imposició del que és el *greening* o el que és aquest enverdiment de l'agricultura pugui perjudicar un sector que ha estat sempre treballant precisament per garantir el seu medi de vida. Perquè és que si ells haguessin fet malbé el seu medi de vida haurien plegat.

I, per tant, home, jo crec que hem de donar valor en aquesta feina. Vull dir, primer, una feina d'agricultura o de ramaderia que ha proporcionat alimentació a la població, etcètera, i també que han sabut conservar el patrimoni. Aquí jo volia aprofitar..., i ho compartim. És a dir, no perquè ho diga jo; jo crec que ho compartim tots, això. Per això li dic: jo sóc igual o més ecologista que vostè i més ambientalista que vostè. O sigui que, escolti'm, aquest sector ha preservat el que tenim. Per tant, no podem castigar-lo. El fet que no puguin rebre una paga única, el 100 per cent de la seva quantia, per determinar que determinats aspectes vinculats a l'enverdiment, que el compartim –que el compartim–... Escolti, aquí complim les directives europees mediambientals, aquí complim i som exigents amb el compliment d'aquestes directives. Per tant, complim la normativa, tenim la consciència del que és. Nosaltres hem intentat –i l'agricultura ho ha fet així i la ramaderia– preservar el patrimoni natural del nostre país. Si a més a més ara hem de posar uns condicionants com el *greening*, per poder fer, amb aquestes determinacions, amb aquests tres conceptes o tres obligacions que hi ha, que són necessaris de compliment per poder fer això..., jo crec que és una discriminació. A banda del tema de la burocràcia.

Per tant, com que jo crec que ho compartim, jo crec que podem treballar en aquest sentit, en la línia de la comissió, i veure com nosaltres podem fer possible eximir, si m'ho permet, aquesta exigència mediambiental i burocràtica per fer possible que el pagès, el ramader, l'agricultor català pugui seguir percebent el 100 per cent d'aquesta paga única, d'aquesta tarifa plana, sense vincular-la..., o en tot cas donant per fet que es complirà això. Si això pot regionalitzar-se, com dèiem, amb aquestes puntualitzacions des del punt de vista de la informació, etcètera, dels impactes que tenim, i decidir què és la regionalització per

nosaltres, jo crec que també estarem en condicions de poder dir: «Escolti'm, nosaltres beneficiem l'agricultura perquè hem fet una feina molt bona durant tots aquests anys.» Per tant, crec que també en aquest sentit, si podem compartir aquesta...

Vostè també feia referència al manteniment de la renda agrària. Això és també el tema de l'agricultor actiu; és a dir, si nosaltres qüestionem el concepte de l'agricultor actiu, perquè hi ha des del meu punt de vista aquesta vinculació. Aquí discrepem d'organitzacions sindicals –i no sindicals, segurament. Hi ha gent que defensa: «Escolti, jo vull que qui rebí els ajuts de la PAC sigui exclusivament agricultor.» Jo crec que avui la nostra societat –el nostre sistema econòmic, la nostra nació, el nostre país– està composta per persones que algunes d'elles –evidentment, persones físiques i jurídiques– estan al cent per cent ocupades en l'àmbit de l'agricultura i la ramaderia, però n'hi ha que no, que ho fan a temps parcial. Llavors hem de decidir-ho: escolti, nosaltres volem excloure de les ajudes de la PAC aquestes persones, entitats, etcètera, que a temps parcial estan fent feines d'agricultura però que després reben una renda que no prové de l'àmbit agrari, de l'àmbit agrícola, de l'àmbit ramader? Hem de decidir-ho, hem de tenir un plantejament comú. Si realment volem fer aquestes funcions que deia –s'ha de cultivar la terra, s'han de generar aliments–, si perdem tota aquesta gent. Tenim una decisió important a prendre. I, per tant, què volem decidir o quin és el concepte que volem que sigui..., el que després Europa ajudi, no?

Aprofito per dir-ho: òbviament, nosaltres jo crec que som conscients de la força que tenim ara per ara a Europa, i per tant quina és la capacitat d'influència. Però això jo crec que no ha de treure que nosaltres siguem..., o intentem almenys conformar una opinió conjunta del que pot ser per a nosaltres la PAC i quin impacte pot tenir, negatiu i positiu. Hem de buscar ressorts. L'emplaçament que li feia al senyor Bertomeu com a diputat futur –o no ho sé, bé, electe, ara és diputat electe al Parlament espanyol, a les Corts– jo crec que l'hem de fer a ell personalment, perquè el coneixem i perquè tenim l'oportunitat de fer-l'hi aquí, però també als altres grups parlamentaris que hi ha, i també al Govern de l'Estat. I, per tant, intentar fer veure que nosaltres hem de ser capaços de ser forts.

Hi ha una cosa que és el que em porta, en tot cas, a buscar aquesta capacitat de tenir força, que és la unitat. En la mesura que Catalunya pugui tenir unitat, tindrà més força. Si som capaços de fer i de posicionar-nos comunament de manera majoritària, de manera consensuada, en un determinat aspecte, tindrem més força per defensar-lo. Si no som capaços de fer això, doncs, difícilment podrem fer-ho.

I aquí, si m'ho permeten, també un apunt. Vostè ha fet referència a les organitzacions de productors, amb relació a quin és el paper que tenen i què se n'ha de fer, no? Vostè diu: «Nosaltres hem de definir quin és el model que volem.» Jo aquí discrepo. Nosaltres no el podem definir, entre d'altres coses perquè qui l'ha definit, almenys en aquest document, és Europa. I Europa diu: «Jo vull OP. Per dos raons: perquè l'OP

serà amb qui jo tingui la interlocució» –per tant, busquen, busquen aquest instrument per «interlocutar» amb el sector–, «i, dos, perquè només a les OP donaré diners.» Tenim dos opcions: o fer i adaptar-nos a aquest model que Europa ha definit, ens agradi o no, o bé intentar canviar el model.

Jo sempre he dit, i ho saben –vostè ha fet referència a la federació de cooperatives i a les confraries de pescadors, per exemple, un àmbit que no és d'agricultura però que també està vinculat al sector i a l'àmbit de competència del departament–: nosaltres hem de preservar les estructures actuals. Perquè aquestes estructures són les nostres, i aquestes estructures nostres són les que ens han fet possible, doncs, intentar tirar endavant aquest sector. Per tant, salvant i salvaguardant aquestes estructures actuals, pregunta: som capaços de fer aquesta estructura que Europa ens demana? I volem? I podem? Això és un dubte que tenim i que tots plegats, no?... Aquí sí que no nosaltres, polítics, eh? Aquí sí que és el sector, que ha de dir si està disposat o no a, conservant o no aquestes estructures actuals..., vol reconvertir-se o no vol reconvertir-se amb relació a aquest plantejament que ens fa la Unió Europea.

Per tant, també en aquest sentit crec que hi ha un debat obert, que l'hem de fer i que l'hem de conformar, i a partir d'aquí que hem d'anar fent, no? Jo sé partidari de la unitat del sector. Pel mateix que deia de la posició política, també la unitat del sector ens pot ajudar molt o ens pot perjudicar molt. Avui aquest és un sector, malauradament, que no està unit, i que el que hem de fer és intentar concentrar oferta. En la mesura que es centri l'oferta –per l'àmbit de la llet, per l'àmbit del que sigui, de la fruita, etcètera–, jo crec que serem més capaços d'intentar garantir que hi hagi una major protecció i un major benefici per al sector. Però això és una cosa que no podem fer nosaltres. O que no podem fer només nosaltres, ja m'hi poso jo com a compromès, no? «Nosaltres»; no vull dir Govern, vull dir tots, tots plegats, sectors inclosos. I, per tant, aquí crec que tenim un debat important, interessant. I també conformar les opinions del sector i les nostres, com a partits polítics o com a grups parlamentaris.

Jo sóc dels que penso, en un altre punt de la seva intervenció: hem de defensar el que és la proximitat, les xarxes de quilòmetre zero, etcètera..., amb la globalització. No és incompatible. Hi ha gent que vol o té ganes de fer incompatibles aquests dos conceptes. No ho són, des del meu punt de vista. Jo crec que hi ha d'haver... (*Veus de fons.*) No, no, no ho dic per... (*Veus de fons.*) Ah, perdó, perdó, pensava que deies que no. Que no, no daixò, no ho deia per ningú. (*Rialles.*) D'acord, d'acord, perdó. Vull dir, no, no, si no he acusat ningú, eh? Vull dir que jo crec que no és incompatible. I, per tant, el que hem de fer és fer possible això, i en aquest sentit jo crec que hem d'avançar a fer possible que hi hagi gent que tingui aquesta coneixença, aquesta proximitat i aquesta capacitat, emparada legalment, per poder fer aquesta venda de proximitat, quilòmetre zero, etcètera, i en canvi també intentar tenir polítiques i instruments per poder internacionalit-

zar-los. I no és incompatible. Una persona pot vendre en un mercat setmanal, com també pot internacionalitzar-ho: el mateix producte, amb les mateixes condicions i amb una garantia. Que jo crec que necessitem fer-ho, no?

Esquerra Republicana ha parlat de la comissió, del dinamisme, del punt de partida. Ha fet referència també a aquesta necessitat de mobilització i capacitat. La comparteixo, li agraeixo molt el to, i a més a més li agraeixo molt aquest oferiment de suport. Jo li ho dic, i em coneix, vostè: jo no vull el suport pel suport, jo vull el suport treballat. I, per tant, en la mesura que vostè cregui que nosaltres –no nosaltres, sinó tots plegats– estem fent les coses bé, doncs, aquest suport tindrà molt més valor. No pel que vostè em pugui donar a mi, sinó pel que pot representar, en tot cas, per al sector, no? Per tant, crec que hem d'intentar fer-ho, i fer-ho el millor possible i amb el màxim consens.

Vostè parlava de mecanismes automàtics de gestió de mercats. Ho he dit en la meua intervenció; per tant, això ho compartim absolutament. La frase meua era: «Escolti, no podem permetre que Europa reguli situacions de crisi o situacions excepcionals amb mecanismes habituals i normalitzats de gestió dels mercats. No pot ser.» Perquè les experiències, no només de l'*E. coli*, sinó també del tema de la fruita –el que ha passat aquest estiu amb els camions francesos, amb el tema dels pagesos, etcètera–, doncs, això també ens ha donat una negativa experiència del que és Europa.

I aquí hi ha un risc, també, que no té res a veure amb el que és l'agricultura, no? Però jo sóc europeista; crec que nosaltres som tots europeistes. I, per tant, en la mesura que nosaltres no siguem capaços de reforçar el que és Europa i de donar garanties i confiança en el que és i representa Europa, nosaltres no estarem fent bé la nostra feina. Si aquest estiu hem tingut uns episodis que no ens han agradat, o que no ens ha defensat el sector –i que, per tant, hem perdut una mica de confiança en Europa–, això per mi no és bo. Per tant, hem de reforçar aquests mecanismes i aquestes maneres de fer-ho, no?

I també el senyor Mòdol feia una interpellació directa al tema del pressupost. Quan tinguem el pressupost el coneixerem. Espero que sigui un pressupost que puguin compartir, i els demano que en la mesura que el comparteixin, doncs, el puguin votar a favor –no només vostès, sinó tots els altres grups parlamentaris– en la sessió parlamentària corresponent.

I, dit això, doncs, evidentment... No sé si m'he deixat alguna cosa per contestar, però en qualsevol cas suposo que hi ha un torn de rèplica. (*Veus de fons.*) Ah, ja està? Ah, doncs, en tot cas, espero..., i els emplaço –si no hi ha torn de rèplica, per acabar la meua intervenció– el dia 2 de desembre, que és divendres que ve. S'ha convocat la comissió, s'han enviat les cartes a les organitzacions. Vostès, si no l'han rebut, rebran la carta convocant-los. Parlo de grups parlamentaris. Crec que parlo també de la majoria, o de totes les persones i de les organitzacions que estan aquí representades. I, per tant, que sigui un inici, avui, d'aquesta dinàmica de treball, i d'aquesta intenció no de tenir protagonis-

me sinó de treballar per a un sector que és important per al país.

Els agraeixo molt la seva atenció, el to de les seves intervencions i també aquesta capacitat de donar suport, d'ajudar i de voler consensuar polítiques comunes i úniques per al nostre país.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor conseller. Agrair-li de nou la seva extensa exposició sobre la PAC 2013-2020. Als grups parlamentaris, pel debat positiu. I també a la representació nombrosa del sector agrari català que avui ens ha acompanyat, a la qual demanaria que, a més a més que anirem periodificant les compareixences sobre els diferents organismes..., que poden fer arribar en aquesta Mesa tota la documentació que hagin generat amb relació a la PAC, i que la Mesa el que farà és distribuir als grups parlamentaris la seva documentació. D'aquesta manera podem avançar, perquè serà difícil que de forma ràpida comparegui tot el sector i tots els sindicats interessats en aquest tema. Per tant, fer arribar això seria interessant per poder compartir la informació que ens facin arribar.

Donaríem tres minuts per a les salutacions que el conseller no ha pogut fer a l'entrada, perquè estàvem ja en plena comissió, i seguiríem després la comissió, que queden encara quatre propostes de resolució per fer.

La sessió se suspèn a dos quarts de set del vespre i vuit minuts i es reprèn a tres quarts de set i cinc minuts.

El president

Escolteu, engeguem.

Com que l'Hortènsia no hi és, deixem..., les dos del PP i passem a la 7? Ho dic per anar amb una certa... (*Veus de fons.*) Us va bé? (*Pausa.*) I donem temps... Sí? Va bé?

Proposta de resolució

sobre la dotació de mitjans a les agrupacions de defensa forestal del Maresme per a la prevenció i la lluita contra els incendis forestals (tram. 250-00368/09)

O sigui, passaríem, doncs, al punt número 7, que és la Proposta de resolució sobre la dotació de mitjans a les agrupacions de defensa forestal del Maresme, que la defensa la farà el diputat Joan Bertomeu, del Grup Popular.

Juan Bertomeu i Bertomeu

Sí, gràcies, president. Bé, aquesta proposta... Tots som conscients que el passat 8 de març va haver-hi el temporal de neu que va afectar Catalunya, i una de les comarques més afectades en este cas va ser la comar-

ca del Maresme, eh?, que s'hi van produir uns danys de 35 milions d'euros, segons va elaborar..., un informe del consell comarcal i la Federació d'Agrupacions de Defensa Forestal.

I, bé, ha passat un any, tots som conscients que es va actuar i es va donar resposta en aquella demanda, en aquell moment, per part de l'ADF, dels ajuntaments i dels municipis afectats de la comarca, del Consell Comarcal del Maresme i dels òrgans directores del parc natural. Lo que passa, que actualment, segons la valoració que tenen, poder encara queda un 70 per cent d'aquelles obres pendents de desenvolupar, i gairebé este 70 per cent de superfície afectada..., també tenim que la majoria de gent afectada no ha rebut aquells ajuts que li corresponien, no?

Per tant, clar, esta fusta morta que queda abandonada i la situació en què es troben, això comporta un risc d'incendis de futur. Que som conscients de la situació econòmica que té la Generalitat de Catalunya en aquest moment, però també hem de ser conscients que el perill que comporta en cas d'incendi... Seria pitjor, si tinguéssim un incendi, que arribar..., en esta restauració actual, no?

Per tant, la proposta de resolució que fem al Parlament és proposar: «El Parlament de Catalunya insta el Govern a dotar i millorar a les agrupacions de defensa forestal del Maresme dels mitjans tècnics, humans i econòmics de què disposen per a garantir i fer efectiva la prevenció i la lluita contra els incendis forestals a la comarca del Maresme.»

Jo crec que estem en un moment –perquè quan la vam presentar era a primers d'any, estem a final d'any–, el moment de confeccionar els pressupostos. Per tant, crec que la proposta que fem simplement és reconeixement, d'aquí a quatre dies, als pressupostos, de dotar la partida corresponent en estes mancances i en previsió dels incendis.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Té la paraula per defensar la postura del seu grup el diputat Jordi Terrades, del Grup Socialista.

Jordi Terrades i Santacreu

Gràcies, president. Per manifestar el suport del nostre grup a la proposta de resolució presentada.

El president

Cedim, doncs, la paraula al grup republicà, al diputat Carmel Mòdol.

Carmel Mòdol i Bresolí

Gràcies. M'ha agradat això del «grup republicà». Li ho compro, eh?, li ho compro, president. (*Rialles.*) De la futura república.

La qüestió és que m'he de posicionar sobre aquesta qüestió. M'interessarà molt saber l'opinió final que emeti el Grup de Convergència i Unió, abans d'emetre el nostre vot. Però sí que, en base a la proposta de resolució, sí que se m'acut una reflexió inicial, no? Clar, no és només el Maresme. Jo crec que aquí hi ha d'haver una intervenció global, amb els recursos que tingui disponibles el Govern de la Generalitat. Però hi ha el Maresme, hi ha el Bages, hi ha la Segarra, hi ha molts llocs on la dificultat de la fusta caiguda –totes les comarques del Pirineu–..., ens trobem que haurien de ser tractades amb igualtat.

Per tant, nosaltres no som partidaris d'aquestes peticions una mica a la carta, sinó d'una política més integral. En tot cas, el vot el decidirem quan hàgim escoltat el Grup de Convergència i Unió.

Gràcies.

El president

Bé, davant de l'absència de la representant del Grup d'Iniciativa, i del Mixt, passarem a..., li dono la paraula al senyor Salvador Bordes, diputat del Grup de Convergència i Unió.

Salvador Bordes i Balcells

Gràcies, president. Nosaltres hem demanat al representant del Grup Popular, el Bertomeu, que retirés aquesta proposta a fi de poder tenir més informació, doncs, les properes setmanes, que també es veurà amb els pressupostos quines partides es poden destinar en això, no?

Ell no ho ha cregut convenient, té un compromís de portar-la a la comissió, però nosaltres no la podem recolzar, atès també, com ha dit el senyor Mòdol, que hi ha moltes comarques que van ser perjudicades per les ventades del 10 de març del 2010. Per aquest ordre, el Baix Empordà i la Selva van ser tant o més perjudicades que aquesta i, com ha dit ell, altres de Catalunya, que també ho van ser. Per tant, no podem fer una excepció, de dotar de més recursos a una sola associació d'àrees de defensa forestal.

I, en tot cas, l'ajornament hauria servit també per poder parlar d'aquí a uns dies, doncs, de quines partides dels pressupostos preveuran..., per a les subvencions generals que rebran les àrees de defensa forestal. En tot cas, no tenen autorització, diguéssim, per fer facturar grans treballs, no? Tenen les línies de subvenció normal, però no partides específiques, com és el cas, que es demana només per a una associació de defensa forestal.

En tot cas, si no la retira, doncs, el nostre grup votarà en contra de la proposta.

El president

Bé, passarem a la votació, amb l'absència de la diputada d'Iniciativa.

Per tant, vots afirmatius en aquesta proposta de resolució?

Sis.

Vots en contra?

Nou.

Queda rebutjada, doncs, per 9 vots en contra i 6 a favor.

Proposta de resolució

sobre l'adopció de mesures per a evitar la pesca al golf de Sant Jordi de barques d'encerclament provinents d'altres zones i sobre les inspeccions de captures il·legals (tram. 250-00233/09)

Doncs, l'ordre inicial, que és la proposta número 2. Que és la Proposta de resolució sobre l'adopció de mesures per a evitar la pesca al golf de Sant Jordi de barques d'encerclament provinents d'altres zones, que ha estat presentada pel Grup Parlamentari d'Iniciativa, i té la paraula la diputada Hortènsia Grau.

Hortènsia Grau Juan

Gràcies, president. I disculpeu, tota la comissió i el..., però no sabia que havia començat.

Bé, aquesta proposta la vam presentar ja fa molts mesos, concretament el mes de març, i va ser fruit d'una demanda concreta del sector, en concret la Confraria de Pescadors de Cambrils, que és la ciutat on jo visc, en una reunió... Ells estaven molt preocupats per la situació que estaven vivint, amb un fenomen que ells anomenen «els llumetes» i que no només es produïx..., després me n'he anat assabentant, que no només es produïa a Cambrils sinó que es produïa a totes les confraries que estan al golf de Sant Jordi, fins a la Cala. Llavors, aquí la qüestió és que nosaltres..., les confraries de la zona, i particularment la de Cambrils, i això crec que cal posar-ho en valor, sempre han tingut una política pionera quant a vedes, quant a manteniment de la biodiversitat.

Com vostès saben –bé, no sé si ho saben–, davant del golf de Sant Jordi hi ha una de les praderies de posidònies més importants de la Mediterrània. Són aquestes praderies de fanerògames, que en diem, que són unes praderies importantíssimes perquè hi pugui haver peix i perquè... Per tant, aquests vaixells, aquests «llumetes» o «porresseros» –bé, tenen diferents noms– el que fan és que vénen a les nits a pescar en zona protegida de fanerògames i, a més, agafen captures que incompleixen, diguéssim, els metres, pel tipus d'estrís que utilitzen, i fan una competència deslleial i se salten una normativa.

Aquest fet ha estat sovint denunciat. És més, em deia el patró major, no?, que inclús tenien les matrícules d'embarcacions perquè era un fet que s'anava repetint sistemàticament. El que passa és que en aquestes qüestions de pesca, entre la normativa espanyola, la catalana, la comunitària, doncs, semblava que el tema no acabava d'estar clar, a qui li tocava la competència i com es podia actuar.

És per això que vam fer la proposta, proposta que després n'hem pogut fer una transacció, que he repartit a tots vostès, amb el Grup de Convergència i Unió. Encertada, bé, per unes observacions que m'ha fet el diputat de Convergència. I és el que avui posem a votació, no? I és: instar el Govern «a prendre les mesures necessàries perquè les barques d'encerclament provinents d'altres zones» –i aquí ens referim a altres zones de la Mediterrània, eh?, perquè és difícil que vinguin del Cantàbric o de l'Atlàntic– «que pesquin a les aigües del golf de Sant Jordi compleixin tant les normatives referides a la protecció de les praderies de fanerògames com les mateixes condicions quant a horaris d'entrada i sortida al port, vedes, etcètera» –clar, el que no té sentit és que a Cambrils, a la Cala, a l'Ametlla facin veda, i vinguin de fora a pescar mentre estem fent veda, o que ells tinguin un horari d'entrada i sortida del port i els altres se'l saltin, no?–, «i que en cas d'incompliment puguin ser sancionats». Aquesta és l'esmena que hem transaccionat.

I el segon punt seria: «Instar...» Que també hi havia una esmena de Convergència en què em deien, bé: «Instar el Govern a seguir realitzant...» Doncs, d'acord. Si l'hem d'aprovar, jo l'accepto, perquè el que vol el sector és que això s'accepti.

Per tant, la primera, transaccionada, i la segona, acceptaria l'esmena de Convergència.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Com que hi ha una esmena del Grup de Convergència i Unió, passaria a defensar la seva postura el diputat Xavier Dilmé, del Grup de CiU.

Xavier Dilmé i Vert

Gràcies, president. Bé, la diputada d'Iniciativa ja ha dit més o menys el que havíem transaccionat.

Més que res unes matisacions. O sigui, l'objectiu que busquem, en certa manera, és el mateix tots dos, no?, que és que tothom que pesqui al golf de Sant Jordi ho faci amb les mateixes condicions. Aquest era... Poder no ens hem entès escrivint-ho, però em sembla que la voluntat almenys hi era. Sabem que hi ha una dificultat, que és que les aigües del mar Mediterrani, doncs, són un únic calador. Llavors l'única cosa que es pot exigir a l'hora d'inspeccionar és que es compleixin les restriccions pròpies, diguem-ne, de l'activitat i de les que vénen determinades per la modalitat específica del tipus de pesca.

Tema d'inspeccions: hem fet aquesta modificació perquè se n'estan fent. En va fer el Govern anterior i n'està fent el Govern actual. En un període d'un any, doncs, s'han fet més de cinc-centes vigilàncies i hi ha hagut vint denúncies. Això demostra que s'hi està a sobre. A més a més s'està fent inspeccions conjuntes amb el Ministeri de Medi Ambient, una mica lligant-ho amb el que també deia la diputada, perquè tots dos, tant la Generalitat com el ministeri, o l'Estat central, tenen competències, i llavors és bo que va-

gin..., sols a la mar. Unes inspeccions que es fan tant a zones de pesca com a zones de venda.

Per tant, la voluntat és aquesta: que tothom jugui amb les mateixes regles del joc i que l'Administració faci la seva funció, que és la de vetllar perquè això passi.

El president

Gràcies, senyor diputat. Té la paraula la diputada Mònica Lafuente, del Grup Parlamentari Socialista.

Mònica Lafuente de la Torre

Gràcies, president. Només dir que ens posicionem a favor, i més amb el redactat nou, no?

És cert que amb aquesta redacció es dona més consistència al que s'estava demanant, perquè certament les barques de llum d'altres comunitats del Mediterrani poden venir a pescar, amb un cens tancat i durant alguns mesos de l'any, i del que es tractava és de matisar que complissin les normatives referides a protecció de les praderies de fanerògames amb les mateixes condicions, i que en cas d'incompliment es pogués sancionar.

Així que donarem el nostre vot a favor.

El president

Gràcies, diputada. El diputat Bertomeu té la paraula.

Juan Bertomeu i Bertomeu

Bé, gràcies, president. Tal com deia la portaveu d'Iniciativa per Catalunya Verds, era una queixa que no només naixia de Cambrils, perquè, si recorden la primera compareixença del conseller, el Partit Popular també vam denunciar que a les terres de l'Ebre les confraries també s'havien queixat, no?, i dient que sabíem quines matrícules eren, a quins mercats se venien les captures, i ja havíem donat dades. Se va dir que es prendrien mesures, no s'han pres fins a la data.

I, per tant, a aquesta proposta d'avui lo Partit Popular li donarem lo corresponent recolzament.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. El diputat del grup republicà Carmel Mòdol té la paraula.

Carmel Mòdol i Bresolí

Gràcies, president. Bé, nosaltres, i més després de sentir ara l'explicació del senyor Joan Bertomeu, i les prèvies que s'han fet, ens posicionem també a favor de la proposta de resolució presentada i de les modificacions.

Però fem la mateixa lectura que feia la senyora Hortènsia Grau, que quan..., Diguem-ne, entenem que vol dir això, eh?, que són barques provinents, en tot cas, d'altres zones que no siguin el golf de Sant Jordi, si-

guin de més a prop o de més lluny. Però que és això, és aquesta..., on hi ha la ratlla. Que no ens trobem després que hi hagin interpretacions diferents, d'acord?

Si és així, hi donem el nostre suport.

El president

Votem, doncs, la proposta.

Vots afirmatius?

Vots negatius?

Abstencions?

Aprovada la proposta de resolució.

(El punt segon de l'ordre del dia és aprovat per unanimitat.)

Proposta de resolució

sobre la inclusió del llentiscle al Catàleg de flora amenaçada de Catalunya (tram. 250-00363/09)

I passarem a una altra proposta, que concretament és el punt 6 –ho dic per ordenar-nos, eh?, perquè hem fet una mica d'embolic en aquest ordre del dia d'avui–, que la presenta també i la defensa el Grup d'Iniciativa, que és sobre la planta..., el llentiscle, bé, l'arbre aquest del llentiscle. Té la paraula la diputada Hortènsia Grau.

Hortènsia Grau Juan

Gràcies, president. També torna a passar el mateix, també. En aquesta, no és del mes de març, en aquest cas és del mes d'abril. Vull dir que també és una proposta de fa temps i que també respon a una petició de diferents col·lectius de la ciutat de Tarragona, però que jo crec que es pot fer extensiva a altres zones, perquè...

Bé, en el cas aquell de Tarragona, no sé si ho coneixen, tenim el bosc de la Marquesa. És una de les poques zones verges protegida que ens queda a Tarragona, amb tota la instal·lació de la química, i per tant una zona que estimem i ens agrada protegir. El tema del llentiscle és que hem vist..., havien detectat, diferents grups conservacionistes, que darrerament hi havia diferents col·lectius de persones que feien unes tales massives de llentiscle. Perquè ara el llentiscle és una planta molt apreciada tant per a temes d'ornamentació com inclús per a temes també de medicina natural. I llavors es feien unes tales indiscriminades.

Clar, això té un doble problema: el tema de manteniment de la biodiversitat... Però en el cas en concret del bosc de la Marquesa, que és un bosc que té alt perill d'incendi, resulta que el llentiscle és una planta que té poca combustió i que fa que els boscos cremin..., o sigui, atura la combustió de boscos.

És per tot això que nosaltres, dèiem, bé, com que tenim un decret d'una creació d'un catàleg de flora amenaçada, com que sabem que en altres comunitats,

com Andalusia, està protegit, dèiem, doncs, intentem a veure si es pot protegir i es pot posar alguna figura de protecció en el catàleg, i sobretot, en concret, protegir-lo a nivell general i sobretot en l'espai natural del bosc de la Marquesa i altres zones costaneres on compleix aquest paper contra incendis i compleix aquest paper biològic –també protegir-lo.

I després també informar d'aquestes mesures de protecció els sectors que el comercialitzen, perquè, bé, ja sabem que si aquesta gent, aquests col·lectius que anaven amb furgonetes i tallaven a sac llentiscle..., era perquè algú en l'altra part de la cadena els en comprava. No? És com allò del coure. Si no el tinguessin col·locat no l'haurien tallat. Per tant, calia informar de cara a un comerç responsable.

Llavors, en aquest sentit el diputat de Convergència en ha fet dos..., ens han proposat dues esmenes –bé, hem transaccionat dues esmenes– que el nostre grup acceptem, que és la d'«accelerar el tràmit de la regulació», ja iniciada, pel que fa al bosc de la Marquesa. Bé, el llegiré perquè no sé si tots els grups ho tenen: «Accelerar el tràmit de la regulació ja iniciada de la recollecció del llentiscle que es troba en l'espai natural del bosc de la Marquesa de Tarragona i en altres espais protegits de les zones costaneres i d'interior, ateses les seves característiques, que compleixen un paper important en la protecció del sòl i en les condicions microclimàtiques d'aquests ecosistemes.»

I també la 2, que és: «Extremar la vigilància del llentiscle i dels altres productes secundaris del bosc que disposen de normativa reguladora per part dels cosos de vigilància i seguretat que correspongui, ja sigui al bosc de la Marquesa o en altres espais protegits, però molt especialment en les zones molt freqüentades per aquells que del llentiscle en fan negoci per les seves diferents qualitats i utilitats, i com a conseqüència provoquen la seva destrucció i posen en perill...» I posen en perill..., la desaparició.

Aquest és l'acord al qual hem arribat, que són les esmenes amb Convergència i Unió. Llavors, suposo, entenc que sobre la 3 no hi ha hagut transacció. Jo la mantindré, la número 3, eh?, de la proposta de resolució.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Té la paraula per defensar la postura del Grup Socialista el diputat Jordi Terrades.

Jordi Terrades i Santacreu

Gràcies, president. S'ha explicat, no? El llentiscle, des del nostre punt de vista, és una espècie clau en l'estructura i la funcionalitat de molts ecosistemes mediterranis, com a hàbitat i com a font d'aliment per la fauna d'aquests ecosistemes. A més a més, protegeix el sòl i regula els cicles i les interaccions entre els ecosistemes.

És una espècie, però, molt comuna i, per tant, des del nostre punt de vista no presenta cap risc de conservació. En tot cas, la seva minva ve determinada per de-

terminats usos, com s'ha explicat, que sí que és cert que pot comportar importants disfuncions ecosistèmiques. Nosaltres pensem que seria, per tant, convenient regular la recollecció i la comercialització del llentiscle, i també d'altres espècies com l'arboç, que s'utilitzen habitualment en floristeria i que la seva recollecció descontrolada pot comportar impactes, a vegades impactes severos, impactes greus, a escala local.

I en el cas específic del bosc de la Marquesa, seria adequat –sembla que la transacció a la qual s'ha arribat va en aquest sentit i, per tant, li donarem suport; també pensàvem fer-ho amb l'anterior redacció de la proposta de resolució–, seria, torno a repetir-ho, adequat protegir específicament el llentiscle i potser alguna altra espècie. Nosaltres pensem que la savina, que també es dona en aquest espai, també seria convenient que, atès que farem els estudis per regular-ho, doncs, es protegís específicament en aquest indret, no?

Per tant, per aquests arguments donarem suport a aquestes propostes d'acord a què han arribat el grup proposant i Convergència i Unió.

Gràcies, president.

El president

Gràcies, senyor diputat. Té la paraula el diputat del Grup Popular senyor Joan Bertomeu.

Juan Bertomeu i Bertomeu

Sí, gràcies, president. Molt breument. Simplement, després de l'exposició que ha fet la portaveu d'Iniciativa, ho compartim totalment. I, sent conscients que Convergència també ha fet la seua proposta, hi donarem recolzament.

Gràcies.

El president

Gràcies. Té ara la paraula el diputat Carmel Mòdol, del Grup d'Esquerra Republicana.

Carmel Mòdol i Bresolí

Gràcies, president. Nosaltres, en la mateixa línia. Entenem la proposta de resolució que presentava el Grup d'Iniciativa com a positiva i celebrem que hagin arribat a l'acord amb el grup que dona suport al Govern.

Per tant, nosaltres també recolzarem la proposta.

El president

Té la paraula el diputat Salvador Bordes i caldria que aclarís, sobre el punt tercer..., perquè entenc que hi ha hagut acord del punt primer i segon. I la diputada d'Iniciativa no accepta la supressió del punt tercer? Ho he entès bé? *(El president dona la paraula a Hortènsia Grau Juan.)*

Hortènsia Grau Juan

Sí, bé, és que jo entenc que les dues transaccions recullen l'esperit del punt 1 i del 2, però no del 3.

El president

Llavors...

Salvador Bordes i Balcells

Bé, la veritat és que desconec el punt tercer, perquè no el tinc. Per tant, no ens podem manifestar sobre el punt tercer. Si després vostè el pot llegir, doncs, podem deixar-ho. Però, en tot cas...

Hortènsia Grau Juan

Està a la proposta, eh?

Salvador Bordes i Balcells

La transacció ha sigut sobre dos punts. Una era una esmena que va fer al seu dia el Grup de Convergència i Unió i una altra, doncs, afegit, és el que vam comentar vostè i jo per determinar que calia més seguretat per a aquesta planta, que té diverses virtuts que vostè ja ha esmentat, no?

I, en tot cas, doncs, estem d'acord, ja que, com també ha comentat, és una situació d'una planta que realment és gairebé robada dels seus boscos per poder-la vendre, com ha fet amb la comparació del coure i altres coses, no? Evidentment que estem d'acord a regular-la i a defensar la major vigilància del lletiscle.

El tercer punt, que és: «Informar la figura de mesures de protecció...» Si, bé, doncs, escolti'm, jo no l'havia llegit, aquest punt, però, en tot cas...

El president

Senyor diputat, això, en primer lloc, bé, em penso que és la primera proposta de resolució que defensa en una comissió. Per tant, és, diguem-ne, negligible i... Que, vull dir, que ho hem de tindre tots en compte i crec que al punt tercer s'ha de definir. De fet és un... Amb relació..., si hi ha un acord al primer i al segon, com a consideració de president penso que és un tema molt menor.

Salvador Bordes i Balcells

Correcte, correcte.

El president

...però en tot cas el seu grup, o vostè ha de decidir si ho retira o no, perquè...

Salvador Bordes i Balcells

No, no, no. No el retirem, estem d'acord que s'inclougui i el tercer punt també es voti, perquè...

El president

D'acord, quedem així, doncs, eh? Queda clar per a tothom...

Salvador Bordes i Balcells

...pel que veig aquí va en la mateixa línia de la resta de la transacció que hem acordat, diguéssim, amb la diputada Hortènsia.

El president

Molt bé, moltes gràcies, diputat.

Passaríem, doncs, a la votació, tenint en compte els acords que hi han hagut, l'esmena i la retirada de l'esmena de supressió que havia plantejat CiU, i que ho ha fet ara el diputat Bordes. Si us sembla correcte, eh? *(Pausa.)*

Vots afirmatius?

Vots negatius?

Abstencions?

Queda, doncs, aprovada tal com s'ha pactat la proposta de resolució. Gràcies.

(El punt sisè de l'ordre del dia és aprovat per unanimitat.)

Proposta de resolució

sobre el compliment de l'apartat IV.2.e de la Resolució 671/VII, relativa al món agrari (tram. 250-00385/09)

Passaríem ja a la darrera proposta de resolució. Quedaria després una sol·licitud de compareixença. La darrera és la Proposta de resolució sobre el compliment de l'apartat IV.2.e de la Resolució 671/VII, relativa al món agrari. Per defensar-la té la paraula la diputada Mònica Lafuente, del Grup Parlamentari Socialista.

Mònica Lafuente de la Torre

Gràcies, president. Bé, aquesta proposta de resolució no és més que demanar que es compleixi un dels apartats de la Resolució, com bé ha dit, 671, relativa al món agrari.

Com tots sabem, les cooperatives agràries, hi vull insistir, contribueixen de manera decidida a l'activitat del sector agroalimentari català i, per extensió, a l'economia catalana en el seu conjunt. Però perquè això sigui així, reconèixer-ho i donar-los una empena amb les necessitats que tenen, cal dotar-los d'instruments. Ja la FCAC, la federació de cooperatives, en el seu moment, abans de la celebració d'aquest monogràfic, ho va demanar. El monogràfic, en la seva resolució, ho va recollir.

I simplement demanem, doncs, que es dugui a terme aquesta resolució, en el que suposa l'elaboració d'un pla marc del cooperativisme agrari. Aquest pla marc

és necessari per saber i poder estudiar la viabilitat de les mateixes cooperatives, i quina estructura comercial han de tenir, quina capacitat de transformació tenen. En definitiva, fer un pla marc sobre el que és el cooperativisme agrari a Catalunya.

I per això se necessita que l'Administració els doni un cop de mà: u, amb el compliment de la resolució tal com està redactada, i després també afegim «amb ajuts econòmics», amb els que siguin necessaris, i evidentment sempre segons dotació pressupostària de la Generalitat. Però, clar, si no matisem això difícilment..., queda en paper mullat, no?

Aquesta és la demanda del sector, aquesta és la demanda de la federació de cooperatives. I entenem que no podem parlar d'una dotació gran, ni molt menys, i que sempre estarà ajustada a les necessitats i als pressupostos de la Generalitat. I, evidentment, això no pot quedar inclòs –i això ho matiso, per converses prèvies que hem tingut– dintre del conveni que anualment se va signant amb la federació de cooperatives, perquè estem parlant d'un altre tema.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. Té la paraula el diputat Bertomeu, del Grup Popular.

Juan Bertomeu i Bertomeu

Gràcies, president. Bé, tots recordem aquest Ple monogràfic que vam fer a l'abril del 2010. De fet estem ja acabant lo 2011 i el Partit Popular, jo concretament, que vaig portar el debat el dia del Ple monogràfic en nom del Partit Popular, vaig ser un gran defensor del sector de cooperatives de Catalunya.

Però també crec que en aquest pla marc que es va aprovar aquell dia, la necessitat de saber la situació real de les cooperatives és imprescindible. La proposta que fa el Grup Socialista la va fer el mes d'abril. Per tant, des que entra la proposta a avui, no sabia si realment s'havia fet alguna acció o no. Però he tingut l'ocasió i l'oportunitat de tindre el president de la Federació de Cooperatives de Catalunya darrere meu, li he fet la pregunta de si s'havia fet algun pas i m'ha dit que en principi ells no havien rebut res ni tenien res, a part que puguen haver-hi acords, com me dia la portaveu de Convergència, que sí que hi ha alguna cosa aprovada, no?

Per tant, nosaltres hi donarem recolzament perquè creiem que això és imprescindible, ja, que es done a les cooperatives..., sabéssim la situació real i realment estiguéssim al costat d'aquestes.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. Passaríem ara a la intervenció del Grup d'Iniciativa, la diputada Hortènsia Grau.

Hortènsia Grau Juan

Gràcies, president. El nostre grup també donarem suport a la proposta, perquè entenem, primer, que és un acord d'aquell famós debat del món agrari del 14 d'abril.

Però és que a part és una necessitat, i a més creiem que podríem aprofitar justament el marc que ara estem discutint sobre la PAC i sobre el paper que han de tenir les cooperatives en aquesta nova PAC, sobre el model de comercialització, sobre organització de productors. Doncs, aprofitar l'avinentesa i, dins que igualment hem de fer el grup i ho hem de treballar, fer aquest estudi que ells estan reclamant i que jo crec que necessiten per poder modernitzar el sector i anar cap a concentracions de cooperatives de segon ordre, mirar què passa amb el model d'aquí i les que s'associen amb el model d'Espanya, mirar què passa també amb la llei específica de cooperativisme –si cal una llei específica de cooperatives agràries per a Catalunya–, etcètera.

Per tant, hi donarem suport i ens agradaria molt que en el marc d'aquests grups de treball que hem de fer de la PAC, doncs, potser, escolta, en paral·lel, poguéssim aprofitar el tir i fer les dos coses.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Té la paraula ara el representant del Grup d'Esquerra Republicana, diputat Mòdol.

Carmel Mòdol i Bresolí

Gràcies, president. Al nostre grup no el satisfà que s'hagi d'estar posant d'actualitat permanentment per la via de propostes de resolució complementàries –no és la primera, n'hi ha hagut unes quantes prèviament– el compliment de la proposta de resolució del debat en plenari, el debat de política agrària de l'any 2010, del 14 d'abril.

Per tant, em sap greu haver de..., que sigui el Grup d'Esquerra Republicana, o siguin altres grups..., en aquest cas, el Grup del Partit dels Socialistes de Catalunya, que ha portat això aquí per recordar-li al Govern que aquí té una obligació, no?

I per això recolzarem la proposta de resolució del PSC.

El president

Gràcies, diputat. Té la paraula ara la diputada Dolors Rovirola, del Grup de Convergència i Unió.

Maria Dolors Rovirola i Coromí

Sí, gràcies, president. Bé, en tot cas, amb aquesta proposta el que hem de dir és que és propòsit –que no podia ser d'altra manera– del Govern de donar compliment a tot allò que s'acorda, no?, i en aquest sentit, doncs, donar compliment a aquesta resolució que es va aprovar el 14 d'abril del 2010 en el debat sobre el món agrari.

Aquesta resolució, per això, demanava, deia: «El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a donar compliment a l'apartat IV.2.e de la Resolució 671 del Parlament de Catalunya sobre el món agrari, aprovada el 14 d'abril del 2010, iniciant el treball amb la major brevetat possible i dotant la FCAC dels ajuts necessaris per poder realitzar la tasca encomanada.»

En aquest sentit, la proposta que ens fa el Grup Socialista hi afegeix «ajuts econòmics». Si el que volen és que nosaltres donem compliment a aquesta resolució, doncs, en tot cas, nosaltres el que agrairíem és que..., aprovaríem aquesta proposta, però traient el terme «econòmics», ja que la resolució del Parlament deia «ajuts necessaris». *(Veus de fons.)* I demanaríem, doncs, a veure si el Partit Socialista accepta treure aquesta paraula. *(Pausa.)*

Ja que, per altra part, en el conveni marc de la Federació de Cooperatives Agràries de Catalunya ja s'ha assignat per a aquest 2011 l'addenda tercera, amb un import de subvenció de 484.500 euros, amb la finalitat de millorar la formulació de polítiques sectorials i d'estructures de desenvolupament rural. També hi ha un punt segon d'aquest mateix conveni que diu, literalment: «La Federació de Cooperatives Agràries de Catalunya i el departament acorden també l'establiment d'un canal de col·laboració mútua per tal de realitzar aquells estudis, ja siguin sectorials o d'altres, que es creguin necessaris per al desenvolupament de les cooperatives agràries de Catalunya.»

Per tant, en un temps de crisi com l'actual, el suport de l'Administració pública ha de ser entès d'una manera més àmplia: no només suport econòmic, també se'ls està donant suport amb els tècnics del departament. A més a més, com he dit abans, no hi havia el terme «econòmic» en la resolució del Parlament, perquè només es parlava de suport de l'Administració genèricament, no només suport econòmic.

Per això li demanaria, doncs, a veure si poguéssim arribar a un acord i aprovar aquesta iniciativa sense el terme «econòmics».

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Diputada Lafuente, la seva...

Mònica Lafuente de la Torre

Gràcies, president. A veure, en la proposta nostra de resolució el que establim i redactem no és el punt de la resolució que contempla aquest pla marc de cooperativisme agrari; és molt més extens al que posa el punt en la resolució.

La demanda que nosaltres fem és la demanda que la FCAC ha fet reiteradament, que una és el compliment de la mateixa resolució, i després, evidentment, per a endegar aquests estudis i l'elaboració d'aquest pla marc, se necessiten uns mínims –que ja estem dient i ells han acceptat– econòmics segons pressupost de la Generalitat. Renunciar a això, ho torno a reiterar, és paper mullat.

I que no barregem conceptes. Això també ho ha deixat molt clar el sector: que quan parla del conveni, aquest tema és una altra cosa; el pla de modernització i cooperativisme és una altra cosa. Són coses totalment diferents. Això és endegar un pla marc de cooperativisme agrari, que per a això calen instruments i una mínima dotació. Que ja ho acceptem, i aquí em puc comprometre que almenys aquest grup no insistirà, ni molt menys, en la quantia. La deixarem a total criteri del Govern, segons el seu pressupost.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada Lafuente. Entenc que ara té un torn la diputada Rovirola per expressar la seva opinió.

Maria Dolors Rovirola i Coromí

Sí, gràcies, president. En tot cas, a veure, perquè és també del nostre grat poder, doncs, votar aquesta resolució, a veure si poguéssim afegir, en el punt on s'acaba la resolució, «segons disponibilitat pressupostària». *(Pausa.)*

Si us sembla bé, doncs, si podem afegir això, quedaria: «El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a donar compliment a l'apartat IV.2.e de la Resolució 671 del Parlament de Catalunya sobre el món agrari, aprovada el 14 d'abril del 2010, iniciant els treballs amb la major brevetat possible i dotant la FCAC dels ajuts econòmics necessaris per poder realitzar la tasca encomanada, segons disponibilitat pressupostària.»

El president

Bé, sembla correcte?

Mònica Lafuente de la Torre

Acceptem la proposta.

El president

Jo demanaria també als diputats que aquestes negociacions es fessin prèviament a la comissió, perquè, diguem-ne, no és gaire ortodox que es facin les esmenes *in voce* de...

En tot cas, passem a la votació, i se'ns presenta el document signat pels dos grups, eh?

Vots afirmatius, tenint en compte aquest acord que s'ha realitzat?

Vots negatius?

Abstencions?

Queda, doncs, aprovada amb aquesta modificació, amb aquesta negociació d'aquestes característiques.

(El punt vuitè de l'ordre del dia és aprovat per unanimitat.)

Sol·licitud de compareixença

d'una representació d'Afrucat, Associació Empresarial de Fruita de Catalunya, perquè informi sobre la situació del sector de la fruita dolça (tram. 356-00236/09)

El darrer punt és la sol·licitud de compareixença d'una representació d'Afrucat, Associació Empresarial de Fruita de Catalunya, davant de la Comissió d'Agricultura. Entenem que no crec que hi hagi cap grup que obstaculitzi aquesta compareixença.

Si us sembla, doncs, podríem donar per aprovada aquesta compareixença, que seria una de les primeres que ens ha marcat el conseller Pelegrí...

(El punt novè de l'ordre del dia és aprovat per unanimitat.)

Bé, doncs, donaríem per tancada la sessió.

La sessió s'aixeca a un quart de vuit del vespre i onze minuts.